

dirilis saati

tevhidi gerçeklğin ışığında...

MAYIS - HAZİRAN 2018 / SAYI:39

SOSYAL MEDYA GENÇLİĞİ

editörden

dirilissaati@gmail.com

Diriliş Saati Dergisi olarak bizleri yeni bir sayıyla daha okurlarımızla buluşturan Allah'a hamd ediyor, mektep olmak şiarıyla çıktığımız bu yolda 14 yıl gibi uzun bir dönemi geride bırakmanın mutluluğunu yaşıyoruz. Sözümüzün bidayetinde, çıktığımız bu yolda türlü meşakkatler karşısında maddi ve manevi desteğini bizlerden esirgemeyen okurlarımıza şükran borcumuzu ifade etmek istiyoruz.

Bu vesileyle, dergimizin 15.yılına adım attığı şu vasatta, yazar ve okurlarımız için bereketli bir yıl olmasını Rabbimizden niyaz ediyoruz.

Toplumun geniş tabanı tarafından müşahede edildiği üzere "sosyal medya" gencinden yaşlısına yoğun bir kitle tarafından kullanılır bir hal aldı. Bununla beraber sosyal medya hesaplarının bir bilinç çerçevesinde kullanılmadığı takdirde çok vahim sonuçlar doğurduğunu biliyoruz. Bu sebepten mütevellit istedik ki sosyal medya meselesini artı ve eksileriyle geniş bir düzlemde ele alalım. Bu gaye ile bu sayımızda dosya konumuzu "Gençliğin Sosyal Medyası" olarak belirlemeyi uygun gördük. Bu bağlamda "Sosyal Medyanın Faydaları", "Sosyal Medyanın Zararları", "Sosyal Medya ve Mahremiyet" gibi başlıklardan oluşan yazı dizileriyle dosya

konumuzu okurlarımızın istifadesine sunduk.

Öte yandan Mübarek Ramazan ayına girdiğimiz şu günlerde Rabbimizden niyazımız, bizlere ümmet şuuruyla hareket edeceğimiz, Kur'an ve Sünnet ile hemhal olacağımız, Müslümanların dertleriyle dertleneceğimiz bir ay geçirmemizi nasip etmesidir. Bu vesileyle Merhum İmam Humeyni tarafından her Ramazan ayının son Cuma gününün Dünya Kudüs Günü olarak ilan edildiğini hatırlatır, Kudüs'ün özgürlüğüne kavuştuğu, Kürdünden Türküne, siyahından beyazına tüm İslam aleminin Mescid-i Aksa'da şükür secdelerinde buluştuğu günleri görmeyi temenni ederiz.

Sözün burasında işgalci İsrail'in kurulduğu 14 Mayıs'ın Filistinliler tarafından "Filistin'e Geri Dönüş Günü" olarak ilan edilmesi ile ilgili dergimizin Kudüs Köşesi'nde "Ramazana Yaklaşırken Filistin" başlıklı bir yazı bulunmaktadır.

Bununla beraber ülkemizde çeşitli dönemlerde gündeme getirilen eğitim meselesi ve beraberinde getirdiği sorunlar dergimizin bu sayısında ele alınmıştır.

Yeni sayımızın okurlarımız açısından istifadeli bir sayı olmasını temenni ederek gelecek sayımızda buluşmak ümidiyle...

İki Aylık Sosyal ve Kültürel Dergi / Yıl: 15 Sayı: 39 MAYIS - HAZİRAN 2018

Sahibi ve Sorumlu Yazı İşleri Müdürü : Osman Çil Yayın Kurulu : Cüneyt Özdemir - Abdülkadir Avcı - Muhammed Duman
Haberleşme Adresi : Çiraçılar Cad. No: 39 Adapazarı / Sakarya İrtibat Tel : 0554 824 96 07 E-Posta : dirilissaati@gmail.com
Basım Yeri : AKADEMİ BASIN YAYIN VE MATBAACILIK

Dergimizde yayınlanan yazıların hukuki sorumluluğu yazarlarına aittir.

içindekiler

GÜNDEM

ABD FÜZELERİ
NİYE İÇİMİZİ SERİNLETSİN?

MUSA DUMAN

4

DOSYA

SOSYAL MEDYANIN
FAYDALARI

İHSAN ASLAN

6

DOSYA

AYET-HADİS-MÜ'MİN
UYUM KOORDİNASYONU

MUSAB ALTUNKAYNAK

12

DOSYA

SOSYAL AĞ

BEYZA GÜRLER

18

DOSYA

İNSAN KENDİSİ NASIL OLUR?

ZEYNEP KILIÇ

20

EĞİTİM

MİLLİ EĞİTİM, AİLE: AHLAK VE
DEĞERLER EĞİTİMİ

SÜLEYMAN AKTÜRK

27

DENEME

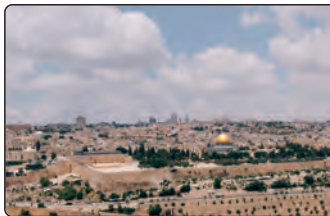

DÜŞMAN ÜZERİNE
DÜŞÜNCELER

BURAK ÇAMUR

32

DENEME

BEYT'ÜL MAKDİS

RABİA RUMEYSA ARSLANTAŞ

37

TEFSİR

YASIN SURESİ

HALİME KILIÇ

44

ABD FÜZELERİ NİYE İÇİMİZİ SERİNLETSİN

MUSA DUMAN

ABD, İngiltere ve Fransa'nın geçtiğimiz haftalarda üçlü koalisyon halinde Suriye'yi vurması ibretlik manzaralar ortaya çıkardı. En ibretlik olanı; Arap Baharı süresince Türkiye İslamcılığının mobilizasyonunu sağlayan, çıkan ayaklanmaları desteklemek için kendini yırtan çevrelerin "ABD az vurdu, atılan füzeler içimizi serinletmedi" çıkışı oldu.

Aslında bu çıkışın tarihi alt yapısını arayacak olursak, 1969 6. Filo olaylarına bakmamız yeterli olacaktır. O tarihte de NATO'nun İstanbul'a demir atan 6. Filosu'nu protesto eden solcuları taşıyan ve buna "cihad" kisvesi giydi-

ren bir dalga hüküm sürüyordu. Ancak biz Türkiye İslamcılığının seyrinde 70'li yıllar itibarıyla bir çığır açıldığını ve anti-emperyalist paradigmanın bu sağcı/NATO'cu reflekslere galebe çaldığını zannediyorduk.

Aradan geçen 40 yılda görüldü ki, bizimkisi sadece bir zanmış; bu konuda yazılan onca yazı ve kitap ise bir tatminden ibaretmiş. Zira, Türkiye İslamcılığının ana damarı halen siyasi bilinci oturmamış, NATO'nun plan ve programları dahilinde yönlendirilmeye müsait bir fikriyata sahhipmiş.

Ne yazık ki; eleştirel düşün-

ceyi örselemiş, okuyarak öğrenmek yerine kulaktan dolma bir birikim ve bellek oluşturma gayretine giren Türkiye Müslümanlarının bu ahvali yakın zamanda da değişmeyecek gözüküyor ve bilhassa siyasi konularda çok can yakacağına benziyor.

Sosyal Medyadan Mülhem Bir Siyasi Bilinç(!)

Son yıllarda hızla trendi yükselen "sosyal medya" olgusu, maalesef düşünme melekelerimizi elimizden aldı. Kendi çabalarımızla bir bakış açısı oluşturmak yerine, önümüzü konulan "hazır" paketlerle yol almak daha tercih edilir oldu.

Özellikle Ortadoğu'ya dair haber kaynaklarımızın tek bir elden çıktığını ve bütün ajans/televizyonlarda tek tek dolaşıma sokulduğunu bile fark etmedik. Hatta bizi eleştirenlere "Herkes aynı şeyi söylüyor, bir tek siz mi biliyorsunuz?" kabilinden trajikomik itirazlar yükseltebildik.

Meseleyi azcık somutlaştıralım. Örneğin, Suudi Arabistan'ın ABD ve İsrail ile kurduğu kirli ilişkiler Muhammed Bin Selman ile ayyuka çıkan bir vakıa değildi. Şayet bölgesel denklemleri hazır paketlerle analiz etmeye kalkışmasak bu vakıanın yeni olmadığını anlayacak ve Suud'un hainliğini sürekli gündemleştiriyor olacaktık. Ancak bu mesele bizim gündemimize daha yeni düştü, çünkü bunu anlayabilmemiz için Suud'un basına açık bir şekilde ABD'li, İsrail'li diplomatlarla sarmaş dolaş olması gerekiyordu.

Suud konusunda kafamıza belki bir taş düşmüştü, ama bu taş bile ne kadar kafamızı yarmıştı çok su götürür... Niye dersenez, Suriye'yi, Yemen'i adres gösterelim. Suud'un hainliğinde şimdilik hemfikir olanlar, aynı Suud'un Suriyeli muhaliflere akıttığı silah ve para desteğini sorgulamıyor, aynı Suud'un Yemen'de Ensarullah'ı bastırma için nasıl bir cellatlığa soyunduğunu düşünmüyor. İşte bu yüzden ısrarla diyoruz "şimdilik" var olan Suud

karşıtlığımız yarın nereye evrilir, bilinmez...

Yine, yeni hazırlanan bütün ABD kaynaklı raporlar/planlar İran'da İslam Devrimi'nin yıkılmasına dönük yöntemler içerirken ve ABD'li siyasiler açıkça Halkın Mücahidleri gibi devrim karşıtı muhalif örgütlerle görüşme ve pazarlıklar yaparken "Bizi devrime kim düşman ediyor, bu haberleri kim hazırlıyor?" sorusunu soramıyoruz. Halen, "Hizbullah, Suriye'de İsrail'in çıkarlarına hizmet ediyor" martavallarıyla kendimizi uyutuyor, İsrail'in Suriye'de Hizbullah'a yönelik saldırılarında onlarca Hizbullah askerinin can verdiğini yok sayıyoruz. İşimize gelmediği, kulaktan dolma bilgilerimizle uyuşmadığı zaman "Hizbullah ve İsrail tiyatro çekiyor" gibi aymazca tezlere başvuruyor, üç yaşındaki çocuğa ancak "öldürmecilik" oyunu olarak açıklayacağımız ipe sapa gelmez gerekçelerle gülünç duruma düşüyoruz.

Konuyu başa saracak olursak, bizi "Mazlumların gözyaşlarını sileceğiz" gibi söylemlerle yardım kampanyalarına sokanlara ise "Ya, siz Amerika ile beraber kimin gözyaşını siliyorsunuz?" diemiyor, 8 yıllık hamasi söylemlerinin faturasını çıkartmıyoruz. Çünkü popüler düşünceye tamah etmeyi matah biliyor, eleştirel düşünce ufkuna tamamen kapalı duruyoruz.

Zemin Kayıyor!

Türkiye Müslümanları, eleştirel ve tutarlı çizgiyi her geçen gün daha fazla kaybediyor. Hem içeriye, hem dışarıya bakarken sos veriyoruz. İçerideki 15 yıllık gerçeğimiz ile halen yüzleşemiyoruz. Yıllarca bürokrasiden uzak tutulan ve dünya görüşünden dolayı aşığılanan Müslüman zihinler, bir anda iktidar nimetiyle tanışınca nasıl bir psiko-patolojik hale büründüler, göremiyoruz veya görmek istemiyoruz.

Muhafazakâr bürokratlar; yolsuzluğun, torpilin, adam kayırmacılığın kitabını yazarken "Durun kalabalıklar!" diyemiyoruz, gelir-gider tablosunu şeffafça belediye binasına asan maalesef Müslüman bir belediye başkanı değil, Ovacık'ın komünist belediye başkanı oluyor. Ama buna bile "Biz niye böyle bir belediye başkanı çıkaramadık?" tepkisi vermek yerine, "Komünizm propagandası yapıyorlar" safsatası ile karşılık veriyoruz.

Ama her şeye rağmen gençliğin İslam'dan uzaklaştığına, deizmin yayıldığına parmak basmayı da ihmal etmiyoruz. Biz niye Amerikan füzesi istiyoruz, biz niye içeriye, dışarıya bakarken hakkaniyetli, tutarlı bir çizgi oluşturamıyoruz sorularını ise sadece havada bırakıyoruz.

Bizimkisi böyle acıklı bir hikaye...Rabbimiz sonumuzu hayreylesin.

SOSYAL MEDYANIN FAYDALARI

İHSAN ASLAN

Sosyal medyanın yararlarından bahsedeceğiz. Tetiği çekilmiş ve yüzümüze doğrultulmuş "sosyal medya silahını", doğru yöne çevirerek kuklacıya nişan almaya çalışacağız.

Şimdi birkaç okuyucumuz, "Kime göre, neye göre, ne açıdan sosyal medya yararlıdır?" diyebilir..

Bizler Müslümanız ve bu sebeple bir eylemi faydalı-faydasız, yararlı-yararsız, anlamlı-anlamsız, mantıklı-mantıksız, gerekli-gereksiz olarak tanım-

layacaksak, bunu ana referans kaynağımız olan Kur'an'a bakarak yapmalıyız.

Sosyal medyanın yararlarından ve faydalı hale getirilmesinden bahsedeceksek bunu muhakkak Kur'an'dan destek alarak gerçekleştirmemiz gerekmektedir. Meseleyi bir Müslüman olarak bu açıdan ele almamız isabetli olacaktır.

Sosyal medya hepimizin, içerisine öyle ya da böyle dahil olduğu, kullandığı, kimi zaman birilerini kullanmaya teşvik ettiği

bir alan haline geldi.

Sosyal medya aslında insanların duygularından, heveslerinden, taleplerinden beslenen bir sektör. Ancak bu sektörü ürettenler bizler değiliz. Bu sektörün üretici babaları, Müslümanlar değil... Siyonistler ve emperyalistler bu sektöre yön veriyor. Kullanacağımız araçları onlar seçiyor ve önümüze sunuyorlar. Kendi ilkelerine, kendi inançlarına, kendi çıkarlarına göre...

Sosyal medyanın ve dijital dün-

yanın çok sayıda faydasını görüyoruz. Hızlı haberleşme, WhatsApp ve Facebook grupları sayesinde toplu iletişim imkanları, görüntülü görüşmeler, insanların kendilerini açıkça ifade ederek özgüven kazanmaları, faydalı bilgi kaynaklarından kolayca bilgiye ulaşabilmek, anketler, kampanyalar, tanıtımlar, reklamlar ve daha nicesi..

Elbette birçoğumuz bu bilgilere vakıfızdır ve bu alanda çokça pratik yapmışızdır. Ancak sosyal medya hakkında bilinenlerin yanında, bu bilgilerin doğru, bilinçli ve tutarlı şekilde kullanılması büyük önem arz etmektedir. Müslüman toplumlara bak-

tiğimiz zaman, sosyal medyayı bilinçli şekilde kullanmaya çalışanların sayısı bir hayli düşüktür. Sosyal medya pimi çekilmiş bir bomba gibidir. Kontrolünü iyi yapamazsak elimizde patlayabilir.

Sosyal medyanın faydalı olarak kullanılabilmesi için muhakkak iyi analizler, tespitler ve planlamalar yapmak gerekiyor. Bu meseleyi birkaç ana başlık üzerinde inceleyeceğiz.

1- Zamanın Doğru Kullanılması

"Müminler, boş ve yararsız şeylerden yüz çevirirler. Boş sözlerden ve işlerden sakınırlar." (Mü'minun - 3)

Hepimizin ıskaladığı bir gerçek

bu. Hayat çok çabuk geçiyor ve bir gün bitecek. Müslüman'ın boş işlerle kaybedecek vakti yok. Allah bu dünyayı "boş bir oyun ve eğlence diyarı" olarak ifade ediyor. Çünkü insanların çoğu hayatlarını boş bir oyun ve eğlenceden ibaret yaşıyorlar. Bugün sosyal medyanın patronları, önümüze oyun ve eğlenceye yönelik dijital bir dünya sunuyorlar. Nefsimizi okşadıklarını biliyorlar. Eğer bilinçli tercihler ve iyi bir zaman planlaması yapılmaz ise Müslümanlar bu eğlence dolu dünyaya kendilerini kaptırıyorlar. Sosyal medyanın bize fayda sağlamasını istiyorsak evvela bu ilkenin doğru kontrolü şarttır.

2 - İhtiyacın İyi Belirlenmesi

Müslümanlar sosyal medyayı hangi amaçla kullanacaklarını iyi belirlemelidirler. Ve buna yönelik çalışmalar yapmalıdır. Eğer sosyal medyayı sadece bilgi edinmek amaçlı kullanacaklar ise bu amacın dışında kendilerini meşgul edecek ve zaman kaybettirecek olan sayfalardan ve gruplardan uzak durmaları gerekmektedir. Eğer sosyal medyayı bilgi aktarmak amaçlı kullanacaklar ise bilginin doğru ve kaliteli olmasına özen göstermeleri gerekmektedir. Ayrıca aktarılan bilgi, bilinç inşa etmeli ve aktif bir insan yapısı ortaya çıkartmalıdır. İhtiyacın iyi belirlenmesi sosyal medyanın verimli ve doğru şekilde kullanılmasına destek olacaktır.

3 - Bilginin Doğru Kaynaklardan Araştırılması ve Aktarılması

Eskiden bilgiye ulaşmada zorluk yaşayan insanlar artık bilgi-

yi seçmede zorluk yaşıyor. Önümüze sunulan bir haberin doğruluğunun iyi araştırılması ve netleştirdikten sonra aktarılması gerekiyor.

Allah "Size bir haber geldiğinde onu iyice araştırın" uyarısında bulunmasına rağmen Müslümanlar sosyal medyada bu ilkeyi ne yazık ki iskalıyorlar...

Sosyal medyanın bir fitne, yalan ve iftira aracına dönüşmemesi için doğru bilginin Müslümanlar tarafından iyi ayıklanması gerekiyor.

4 - İradeyi, Akli ve Vicdanı Güçlendirecek Bir Çevre Oluşturmak..

Sosyal medyada bu mümkün, ancak bu çevreyi doğru seçmek ve sağlam bir fikir inşası oluşturmak oldukça zor...

Üstad Atasoy Müftüoğlu'nun şöyle bir sözü var:

"Önemli olan, insanların coşkularını ve heyecanlarını harekete

geçirmek değil; düşüncelerini, bilinçlerini, vicdanlarını, iradelerini ve sorumluluklarını harekete geçirmektir."

Sosyal medya büyük çoğunlukla insanların coşkularını ve heyecanlarını harekete geçirecek bilgiler içeriyor. Çünkü en büyük rağbet, en çok beğeni, en çok yorum ve en çok ilgi bu alana oluyor. İnsan sorumluluktan kaçan bir varlık. Rahatın ve konforun peşinden koşan bir varlık. Eğer sosyal medyayı anlamlı, verimli ve faydalı şekilde kullanacaksak, bilinci, iradeyi, vicdanı, düşünceyi ve sorumluluğu harekete geçirecek bilgiler almalı ve aktarmalıyız.

Ali Şeriatî'nin o meşhur sloganı bizim sosyal medyada bilgi aktarıırken referans aldığımız ilke olmalı:

"SİZİ RAHATSIZ ETMEYE GELDİM."

SOSYAL MEDYANIN GENÇLER ÜZERİNDEKİ OLUMSUZ ETKİLERİ

OZAN HAYRİ SOYER

Tekamül potansiyeline sahip bir insan, hayatı boyunca birçok vesileyle ve türlü mecralarda, farkında olarak ya da olmayarak bu potansiyeli gerçekleştirir, gerçekleştirmeye çalışır. Gerçekleştirmek; yani kuvve/potansiyel olanı açığa çıkartmak, fiil haline getirmek, ona gerçeklik kazandırmak.

Bu potansiyele gerçeklik kazandırma süreciyle ilgili geleneğimizde kulağa küpe yapılması

gereken meşhur bir sözümüz vardır: Kendini bilen Rabb'ini bilir. Yani kendinden haberdar olan, kendisinin mevcûdundan ve potansiyelinden haberdar olan kişi, mevcûdda acizliğini potansiyelde ise ilahiliğini görür. Bunu gören göz, gönül artık devamlı potansiyele doğru meyleder, ona erişmek ister. Hayat da bu değil midir zaten? Karanlık zulümandan, aydınlık/nura doğru devamlı bir huruç çabası...

Soruyla giriş yapalım: Hayat yolculuğunun başında bulunan gençlerin, sosyal medyadan alacakları olumsuz etkiler neler olabilir?

1)Nefislerin kabarması

2)Hayata dair gerçeklik duyusunun yitirilmesi

Şüphesiz konuyla ilgili birçok şey söylenebilir; ancak olumsuz etkiler bize göre bu iki başlıkta toplanabilir. Bahsi geçen iki başlığın kendileri de birer

olumsuz etki örneği olmakla birlikte kanaatimizce diğer birçoğunun da temelinde yatmaktadır.

İnsana yapılacak en büyük kötülüklerden birisi o kişinin nefisini okşamak, kişinin ona karşı farkındalığını azaltmaktır. Bu durum sağlandıktan sonra zaten artık o kişiden birçok olumsuzluk meydana gelecektir.

Sosyal medyadaki hız, görsellik, canlılık ve diğer özellikler kişiyi içine çeken ve kendini kaptırmasına yol açan bir rol üstlenmektedirler. Bu durum da bir üst paragrafta özetlenen duruma zemin hazırlamaktadır. Gençler üzerinden gidecek olursak zaten henüz savunma açısından güçsüzlerken bu koşullar altında nefislerine karşı farkındalıklarını yitirmeleri ya da oldukça zayıflamaları ihtimali son derece yüksektir. Ni-

tekim bu sağlandıktan sonra da zaten birçok olumsuz etki anlık ve sonradan olmak üzere peşi sıra ortaya çıkacaktır. Bu noktada son zamanlarda Facebook'un Amerikan seçimleri, İngiltere'nin Avrupa Birliği'nden ayrılış süreci ve birçok diğer olayla ilgili insanları nasıl yönlendirdiği ve etkilediği tartışmaları akıllara getirilirse konu bir nebze daha anlaşılır olabilir.

Nefis başlığı altındaki olumsuz etkilerle ilgili sosyal medya araçlarının neredeyse tümüne ait bir özellik olan 'paylaşım yapma' durumunu ele alacak olursak, yapılan paylaşımlar sırasında nefislerimizi kontrol ettiğimiz takdirde ne demek istediğimiz daha iyi kavranacaktır.

İkinci başlığa geçelim: Hayata dair gerçeklik duyusunun yitirilmesi ve sanal bir gerçekliğin tecrübesi ne demektir?

Önceden gençler ustaların ya-

nında çırak olarak çalışırken ya da sokakta düşüp kalkarken büyüydülerdi. Böylece hayata dair gerçeklik duyusunu yakinen tecrübe ederlerdi. Bu durum da hayatı daha çabuk kavrama ve ona atılmayı tetiklerdi.

Mesela tarlada ekim-biçim işlerinde babasına yardım eden bir genç ile bir de Facebook'da bir çiftlik oyunu oynayan gencin durumunu ele alalım. Olayla ilgili ikisinin de fikirleri, hayalleri, zevk ve tasaları oluşacaktır. Bunların farklarına dair düşündüğümüzde şaşırtıcı bir durumla karşı karşıya olduğumuzu görmemek mümkün değil.

Bir misal daha getirecek olursak, mesela gençlik çağında dost, arkadaş edinme önemlidir. Hele ki rol model bir abi ya da büyük bir kimse... Yalnız öyle herkes de edinilmez. Beraber birçok vakit geçirilip birçok şey yapıldıktan sonra ancak dost denilirdi ki buna rağmen genç

olma durumunun tecrübesizliği düşünülürken birçok kıyas-koların da yaşandığı herkesin tecrübesinde sabittir. Öte yandan rol model abi de mümkünse hayatın zorluklarına karşı en sağlam şekilde karşı koyan ya da beğenilen işte en iyisi olanıdır.

Şimdi ise sosyal medyadaki sanal gerçeklik hayatına baktığımızda arkadaş edinip bırakmak çok kolay ve önemsizdir. İlişkilerin bir anda 40 yıllık hatır mesabesine bir anda da 1 günlük tanışıklık mesabesine çıkıp inebildiği gözlemlenebilmektedir. Öte yandan sanal kişilikler/profiller rol model alınabilmekte ve hayatın gerçekliğine dair duyusunun zayıfladığı bu gibi durumların ardından gerçeklikle karşılaşıldığında şok hallerine girilmesi söz konusu olmaktadır.

Bu gibi dengesizlikler her anlamda gelişme ve karakterinin belirlenme çağında olan gençler için hiç şüphesiz çok büyük zararlara işaret etmektedir. Bu gibi durumlar gençlerde umursamamazlık, kendi benini düşünme ve tatmin etme, hazzı düşkünlük gibi özellikleri karakterlerinde öne çıkartmaktadır.

Sunulan bu zeminden hareketle olumsuz etkilere dair birkaç madde sayacak olursak özellikle şunlar belirtilebilir;

1.Buluğ çağına erişmiş bir genç için yerleşmesi gereken mahremiyet anlayışının tam tersi bir şekilde ortadan kalkması

2.Faydalı-faydasız bilgi ayrımının henüz tam olarak oluşmadığı gencin zamanlı-zamansız gerekli gereksiz birçok şeyden haberdar olarak aklını, gönlünü kirletmesi

3.Boş sözler işitme ve boş sözlerle dalınıp gidilmesi.

4.Vakit gibi çok önemli bir hazinenin farkındalığının yitirilmesi.

5.Çeşitli sebeplerden dolayı depresyon gibi ruh hallerinin tetiklenmesi

Bu ve bunlar gibi daha birçok olumsuz etken sayılabilir ancak buraya kadar sunduğumuz zeminden hareketle okuyucunun mevcut ve potansiyel etkilere dair fikir yürüteceğini ümit ediyoruz.

Son olarak Elon Musk, Bill Gates ve diğerleri gibi birçok teknoloji, sosyal medya devinin çocuklarına yönelik tavırlarını örnek vererek bitirelim. Herhalde sosyal medya bir kenara dursun teknolojiyle kurdukları iletişimin dahi sınırlandırıldığını bilmeyen yoktur!

AYET-HADİS-MÜ'MİN UYUM KOORDİNASYONU

MUSAB ALTUNKAYNAK

"Ey iman edenler! Eğer bir fasık size bir haber getirirse onun aslını araştırın. Yoksa bilmeden bir kavme sataşırsınız da yaptığınıza pişman olursunuz." [Hucurat, 6]

"Mü'min aynı delikten iki defa sokulmaz, ısırılmaz." [Buhârî, Edeb, 83; Müslim, Zühd, 63]

"Eğer dikkatli olmazsanız, gazeteler sizin mazlumlardan nefret etmenizi, zalimleri ise sevmenizi sağlar." [Malcolm X]

Özelde İslam'ın, genelde ise tüm ilahi ve tahrife uğramamış dinlerin indiriliş amaçlarından ve en önemlilerinden bir tanesi de kötü zan, iftira ve yalan gibi nifakın yeryüzünde yayılması-

nı önlemek ve nitekim kaldırmaktır. Yukarıdaki ayet-hadis-mü'min terminolojisinin uyumu da bunu destekler niteliktedir. Zira ilahi emir, ilahi emri doğrudan Peygamber sözü ve bu ikisine itaat etmiş / hayatına uygulamış ve bu uğurda hayatıyla bedel ödemiş bir mücadele adamı sadece bir örnektir.

İlerleyen zamanla birlikte gelişen yaşam şartları ve teknoloji nedeniyle bu uyumun sağlanması için verilecek mücadele yöntemleri de artış göster (ebilir). Ancak mücadele yöntemi nasıl olursa olsun, doğru yerde doğru uyumu yakalamak ve bu ilahi uyumla amel etmek vaciptir. Söz gelimi; toplumda dini veya toplumsal meselelerde sözü geçen, ileri gelen veya hüküm verme yetkisine sahip bir bireyin bir olayla ilgili verdiği kararın adalet/hak/hukuk sınırları dışında olduğunu anlayan avamın "Ey insanlar! Allah'ın verdiği söz bütünüyle gerçektir; dünya hayatı sizi aldatmasın. Sakın o çok aldatan şeytan da sizi Allah ile aldatmasın. [Fatır,5]" ayet-i celîlesini hatıra veya dile getirmesiyle ayet-mü'min uyum koordinasyonu sağlanır ve hem bireysel hem

de toplumsal manada belki de büyük bir yanlışın kapısından dönülür.

Nifakın, batılın ve küfrün; iyilik, hak ve imanla savaşı inananlara göre kıyamete/inanmayanlara göre yok oluşa kadar hiç şüphesiz sürecektir. Biz inananlar bunu Kur'an-ı Kerim'den, ondan önce inen ilahi kitaplardan ve kavimlere gönderilen Peygamber'lerden alıyoruz. "Son Peygamber" veya "Son Kutsal Kitap" inancı bize göre son mücadele şansından ziyade sonsuza kadar hükümlerin geçerli olacağına, bizim Hakk'ın verdiği bu son emirlerden sonsuza dek mes'ul olduğumuza işaretler. Nasıl ki inen her bir ayet, vuku bulan bir olay üzerine nazil olmuşsa, umumun malumu üzere tarih de tekerrürden ibarettir. Dolayısıyla tarih de çoğu zaman istisnalar dışında deği-

şen yalnızca sayısal rakamlardır. Tarih boyunca nifak ehli her daim toplumu ifsada sürükleyecek hiçbir yoldan geri durmamış, buna çoğu zaman devlet liderlerini, din adamlarını hatta ilahi kanunları alet etmekten çekinmemiştir. Bu durum tarihin her devrinde mutlaka bir çok aldanmışlar sürülerinin oluşmasına sebep olmuştur/olmaktadır. Tabi bu durumların oluşmasında etkisi en büyük ve en etkili materyal hiç şüphesiz medyadır. Her devrin medyası, zamanın şartlarına göre değişiklik göstermiş olabilir. Kureyş kabileleri tarafından Ka'be'nin duvarlarına asılan ve "Muallakat-ı Seb'a" diye anılan şiir ve yazılar da; günümüzde internetin yaygınlaşmasıyla geliştirilen sosyal iletişim ağları da birer medya organlarıdır. Ancak daha önce de zikredildiği gibi değişen ve ge-

lişen teknolojik şartlarla doğru orantılı olarak günümüz medya organları daha yaygın ve dolayısıyla daha güçlü olarak faaliyet göstermektedir. Bunun avantaj veya dezavantaj arz edecek olması, yine yukarıda bahsettiğimiz uyuma bağlıdır.

Maalesef Müslümanlar olarak günümüz medya organlarını ve bilhassa sosyal medyayı kullanma konusunda başarılı ol(a)mamamız bir yana, birbirimiz arasında meydana getirdiği husumet çoğu zaman onarılamaz hale gelmiştir. Birkaç ay evvel bir panelde eski diyanet işleri başkanımız Prof. Dr. Mehmet GÖRMEZ, bir söyleşisinde Müslümanlar'ın sosyal medya ile ilgili durumunu şu cümle ile özetlemiştir: *"Maalesef biz Müslüman'lar her şeyde olduğu gibi sosyal medyaya da hazırlıksız yakalandık."* Tarihin medya/haber ağı geçmişinden edin(e)mediğimiz dersler bizi bu cümlenin acı dolu anlamına gark etmiş ve büyük çoğunluğumuzun yalan yanlış haberlerle beyinlerimizin bulanmasına sebep olmuştur. Son on yılda sadece ülkemizde ve civar ülkelerde vuku bulan olayları bir gözden geçirmek, yukarıdaki cümlenin haklılığını yeterince göstermektedir. Arap Baharı, Gezi Parkı olayları, hükümet-FETÖ arasındaki sürtüşmeler gibi yaşanan hadiselerin bir çok kişinin hayatının kararmasına veya birden fazla aldanmışlar sürüsünün oluşmasına neden olmuştur. Öyle ki; sosyal medya organ-

ları yer yer tetikçi veya hedef tahtası muamelesi görmüş, nefret söylemleri dünyanın dört bir yanında binlerce kişiyi sarmış, nihayet ihtilafli konuları güdümünde tutarak bizleri birbirimize kırdırmıştır. Sahte iddiaların süslediği sahte resimler, temiz niyetlerle dolu safderun niyetli bir çok insanın beynini yıkamış, duygu istismarının vücudunun her tarafını sardığı "hasta" birer birey haline getirmiştir. Sonrasında hakikat öğrenilse dahi ya tükürdüğünü yalamamak yahut toplumdaki vafına hanel getirmek için tedaviyi reddeden "hasta" bireylerin çoğaldığı bir toplum peyda olur. Zira nifakin musallat olduğu sürtüşmelerde "haklı" tarafı aramak veya ilan etmek daha büyük bir yanlıştır. Bununla ilgili sadece bir iki örnek olayın vehametini anlatmaya yetecektir. Gezi parkı olayları sırasında, eylemcilerin kurduğu bir ilk yardım çadırına ilaç olduğu öne sürülen bir torba getirilir ve eylemcilere verilmesi tembihlenir. İlk yardım çadırında görev yapan hemşirelerin ilaç diye verilen torbanın içindekinin fare zehiri olduğunu anlaması sonucu can kaybının olmasını son anda önler. Keza karmaşayı fırsat bilip İslami hassasiyeti yüksek insanların sözlü ve fiili saldırıya uğramaları ve hedef gösterilmeleri, oluşturulmaya çalışılan kaosun farklı bir boyutudur. Bir başka örnek; (sözde) arap baharı adı altında tüm ortadoğu'yu saran ve etkisi

hala süren, bir çok masumun hala hayatına sebep olan, koskoca ülkelerin harabeye dönüşüne çanak tutan olaylar. Mezhepsel ve etnik ayrıştırmaları ayyuka çıkaran arap baharı saçmalığının tetikçileri ve müsebbiplerinin bir bir ifşa olmasına rağmen ölüm ve yıkımların halen sürmesi, sahte resim ve kurgu video kayıtların sosyal medya üzerinden servis edilerek duygusal istismar cephesinin diri tutulması, kim bilir daha kaç zaman yüreklerimizi dağılayacak hadiselerle karşılaşmamıza sebep olacaktır.

Geçmişte medya organlarının bu denli yaygın olacak imkanlara sahip olmaması, bu tarz felaketlerin ya yaşanmamasını, yaşanmışsa bile çok geniş çevrelere yayılmadan unutulmasını sağlayabiliyordu. Ancak medyanın "sosyal" markalı ve her ortama göre değişkenlik gösteren elbiseyi giymesi, toplumların dikkat, düşünce ve araştırma farkındalıklarını yüksek tutmalarının elzem olduğunu göstermektedir. Medyanın kısıtlı imkanlara sahip olduğu dönemlerde bile ferasetini konuşturarak toplumları uyarmaktan geri durmayan Malcolm X gibi değerli şahsiyetlerin varlığı ancak bu olası tehlikeleri bertaraf edebilecektir.

Hülasa daha büyük felaketlere maruz kalmamak için sır, ayet-hadis-mü'min uyum koordinasyonunda saklıdır.

Selam ve dua ile...

SOSYAL MEDYA VE MAHREMİYET ALGIMIZ

ABDÜLKADİR AVCI

Günümüzde toplumsal ilişkilerin en yoğun şekilde yaşandığı, yeni arkadaşlıkların kurulduğu veya mevcut arkadaşlıkların sürdürüldüğü, çeşitli paylaşımların gerçekleştirildiği ortam sosyal ağ siteleridir.

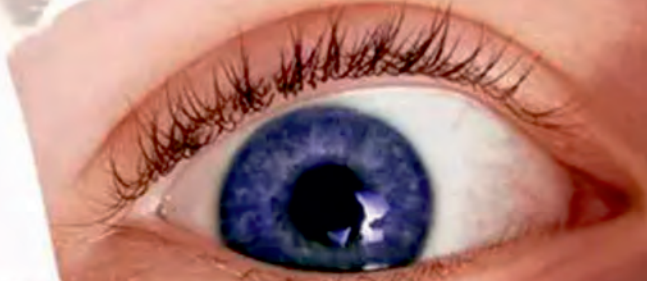
Hayatımıza dahil olan teknolojik gelişmeler beraberinde sosyal sorunların da ortaya çıkmasına neden oluyor. Bu sorunların en önemlilerinden biri mahremiyettir. Sosyal medya ortamında yapılan paylaşımlar bireylerin kişisel mahremiyetini

tehdit edebilmekte ve dahi telifisi zor sonuçlara yol açabilmektedir. Mahremiyet olgusuna neredeyse insanlığın yaradılışına kadar eskilere gitmenin mümkün olduğu zamanlarda dahi rastlanması mümkündür. Fakat modern toplumlarla birlikte, bu kavram daha fazla önem kazanmıştır.

Bu bağlamda yazımızın başında mahremiyet tanımlaması yapmakta fayda görüyoruz. Nalan Çelikoğlu, "Mahremiyet" adlı kitabında mahremiyeti "kişilerin

yalnız başlarına kalabildikleri, başkalarıyla hangi koşullarda ilişki içerisine gireceklerine kendilerinin karar verebildikleri bir alan" olarak tanımlamıştır. Öte yandan Kenneth C. Laudon'a göre mahremiyet; bireylerin yalnız kalma, diğer bireylerin ve devlet de dâhil olmak üzere örgütlerin gözetiminin veya müdahalesinin olmamasını talep etme hakkını ifade etmektedir.

Bir kişi sosyal medya profilinde tanıdığı/tanımadığı yüzlerce kişi ile arkadaş olabiliyor ve ki-

şisel ve çoğu zaman hassas olan bilgileri hiç çekinmeden herkese sunabiliyor. Böyle bir vasatta sosyal medya mahremiyeti ve mahremiyetin devre dışı kalması halinde karşılaşılabilecek durumları masaya yatırmamız gerekiyor.

İçişleri Bakanlığı'nın verilerine göre 2016'nın son altı ayında sosyal medya paylaşımları gerekçesiyle 10 bin kişi hakkında adli süreç başlatıldı.

Bakanlık tarafından 5 Şubat tarihinde yapılan açıklamada, Afrin Harekatı'nı eleştirdiği gerekçesiyle şu ana dek 449 kişi gözaltına alındı.

Gözaltına alınma ve tutuklanma korkusuyla sosyal medya paylaşımlarını silmek zorunda kalan yüzlerce insan var. Sosyal medya paylaşımları nedeniyle tedirginlik yaşayan B.A yaşadıklarını şöyle anlatıyor:

Ev hanımı olan B.A'nın eşi bir kamu dairesinde memur. En büyük oğlu ise her gün adliye koridorlarında koşturan bir avukat. Sosyal medya ile çocukları vesilesiyle tanışan B.A., kısa sürede aktif bir Twitter kullanıcısı haline geldi. B. A. "OHAL'in ilan edilmesiyle takip ettiğim, gerçekleri aktardıklarına inandığım televizyon kanalı kapatıldı.

Akşam haberlerini izliyordum ama tarafı habercilik yaptıklarına inandığım için onlara da kıızıyordum. Gündüzleri ise işimi bitirdikten sonra kadın programları izlemek yerine görülmeyenleri Twitter'dan öğreniyordum" dedi.

Başlangıçta sadece paylaşılanlara baktığını, zaman ilerledikçe ise kendisinin de paylaşım yapmaya başladığını aktaran B.A., "Haksızlık yapıldığına inandığım olaylarla ilgili paylaşım yapmaya başladım. Öyle bir süreç yaşanıyor ki komşunla konuşmaya korkuyorsun çünkü komşun dahi ihbarcı olabilir. İçimden ge-

çenleri, söyleyemediklerimi, konuşamadıklarımı orda haykırıyordum” diye konuştu. Bir gün oğlu eve gelip, “Çok sayıda sosyal medya kullanıcısı gözaltında, paylaşımlarınıza dikkat edin” diyene kadar. O gece tehlikenin farkına vardığını söyleyen B.A., “Gece saat iki gibi oğlumun odasına gidip uyandırdım. 'Oğlum kurban olayım kalk. Şu Twitter'ı sil. Ben tutuklanmak istemiyorum' dedim. Böylelikle düşüncelerimi söyleyebildiğim tek yerle de vedalaşmış oldum” diye konuştu.

Bu ve bunun gibi onlarca örnek söz konusu. Bunun yanı sıra sosyal medya paylaşımları dolayısıyla yurt dışına çıkmak için vize alamayan onlarca insan var.

Sosyal medya paylaşımlarının sebep olduğu manevi zararların

yanı sıra maddi zararlar da söz konusu. Sosyal medya dolandırıcıları, bireylerin sosyal medya hesaplarına kendilerini banka olarak tanıtarak kaçınılmayacak fırsat başlığı altında mesajlar atarak kullanıcıları tuzağa çekmeye çalışıyor. Böylelikle gönderilen mesajları uygulayan kullanıcılar banka hesaplarını bir tık ötede dolandırıcıların eline geçmiş buluyor.

Sosyal medya hesaplarında kişisel verilerin paylaşılması yoluyla mahremiyetin ortadan kalkması halinde ne gibi sorunlarla karşı karşıya kalındığını özetlemeye çabaladık. Mahremiyetin çiğnenmesi halinde ortaya çıkabilecek acı tabloların listesi uzatılabilir, lakin biz öze iktifa etmek istiyoruz. Bu bağlamda bu yazının sosyal medya kullanıcılarına maddi ve manevi

zararlarla karşı karşıya kalmamak noktasında gereken mesajı ulaştıracağını temenni ediyorum. Facebook, twitter, instagram gibi sayfalarda yapacağımız paylaşımların kimler tarafından hangi amaçlarla kullanılabileceğini düşünerek paylaşımlarımızı bu dikkat dahilinde yapmaya özen göstermeliyiz.

Kaynakça:

- 1) Facebook ve Mahremiyet: Görmek ve Gözetle(n)mek / Arş. Gör. İlhan Korkmaz
- 2) Üniversite öğrencilerinin facebook kullanımı ile mahremiyet kaygısı arasındaki ilişki/ Dr. Ali Acılar & Dr. Sevinç Mersin
- 3) www.t24.com.tr

SOSYAL "AĞ"

BEYZA GÜRLER

Dünya üzerindeki örümcek türünün sayısı şaşılacak derecede. Tam 34 bin örümcek türü varlığını sürdürmektedir. Her tür farklı özelliklere sahiptir. Bu türlerin hepsi zehirleme özelliğine sahiptir, yani zehir üretebilirler. Ancak insanı zehirleyebilen cinsleri azdır. Ama üzülmeyin "örümcek adamlar" bu işi de çözerek zehirleme işine yeni bir boyut kazandırdı, daha teknolojik, daha hızlı yayılan/reaksiyon alınan bir silah icat ettiler. Bizi günden güne zehirleyen sosyal medya, düşmanın elindeki en güçlü silahı oluverdi.

Öyle ki son 10 yılda önemmatlarıyla tüm insanların ellerinde yerlerini edindiler bile. Bir araştırmaya göre Türk insanı 13 dakikadan fazla telefona bakmadan duramıyor ayrıca günde 78 sefer telefonu kontrol etmemiz ile Avrupa'dan 1.5 kat üstün durumdayız. Bu hazin zaferimizin sonuçları da düşüneyemeyen, muhabbet edemeyen, bedenlen birlikte ama ruhen farklı diyarlarda olan insanlara dönüşmemizdir.

Sosyal ağ. Evet öyle bir ağ ki debelendikçe, kaçmaya çalış-

tıkça içine çekiliyoruz; öyle bir ağ ki ölüm sonrası için bile hazırlıklarını yapıyoruz. Ölümden sonra sosyal medya hesaplarımıza ne olacak merakı bile sardı içimizi, Facebook da bunun için hesapları anı hesabına dönüştürmeyi uygun görmüş öyle de ciddiye alınmış ki bu, insanlar hesabını anıtaştırması için bir hesap varisi seçme çabasına girmişler bile.

Bu platformun tek icraatı da bu değil elbet. Geçtiğimiz ay Cambridge Analytica isimli şirketin anket uygulamasıyla 50

milyon Facebook üyesinin verilerini çaldığını ortaya çıkartan bilgisayar uzmanı Chris Wylie, hepimizin bildiği ve kabul etmek istemediği o gerçek hakkında konuştu. Kendisi, Facebook'un bizi dinlediğini söylüyor. Cambridge Analytica şirketinin milyonlarca Facebook kullanıcısının verilerini usulsüz kullandığının ortaya çıkması sosyal medya platformuna yönelik eleştirileri de artırmıştı. Öyle ki veri analiz şirketi, ABD'deki son başkanlık seçimlerinde Donald Trump'ın ekibiyle çalışmıştı. Facebook verileriyle seçim arasındaki bağlantı çok açık değil. Facebook'ta beğendiğiniz bir filmden politik görüşünüz ortaya çıkmayabilir. Ancak bugün makine öğrenimi yoluyla davranışlarınız (fareyi ekranda nereye götürdüğünüze kadar) incelenip, korkunç derecede detaylı bir profiliniz oluşturulabiliyor. Algoritmalar, hangi bireylerin sosyal gruplar üzerinde etkili olduğunu görüp, bu insanlara reklam hedefleyebiliyor. Bu etki sahibi bireyler başarıyla etkilendiğinde, onlar da arkadaşlarını etkileyebiliyor.

Toplanan verilerin büyük bölümü, politik reklamları hedeflemek için de kullanılıyor. Facebook verileri, bölgelere, yaşa, cinsiyete, ilgi alanlarına ve belirli bir adaya oy atma eğilimine göre bölümlenebiliyor. Sosyal medyanın kirli silahları sadece algoritmalar aracılığıyla değil kötü niyetli insanlar tarafından

da kullanılıyor, insanlar sosyal medya paylaşımlarının üzerinden takip ediliyor; bu yüzden gördüğü, gezdiği, yediği her şeyi paylaşan insanların da bu duruma bir dur demesi gerekli. Bu paylaşma çılgınlığının bir diğer sonucu da insanlar arası muhabbetin kesilmesi. Boş işlerle uğraşmamızın, onlara yüz çevirmemizin cezasını daha bu dünyada almaya başlıyoruz bile. Bir aile meclisinde hâl hatır kısmından hemen sonra telefona sarılır olduk, gençlerde durum daha da vahim, artık dostlarıyla bir yere sohbet etmek için değil, fotoğraf çekilip sosyal medyada paylaşmak için gidiyorlar. Bunun sonucu da muhabbet, hasbihal kültürünün kaybolması oluyor. Aynı zamanda sosyal medya üzerinden üretilen içerikleri tükete tükete üretme kabiliyetimizi de yitiriyor, dünya sahnesine kendi

ideolojimizle çıkabilmek yerine onda var olan yerimizi de kaybetme aşamasına geliyoruz. Boş zaman kavramımız da artık sosyal medyadan arta kalan zaman oluyor. Oysa ki biz İnşirah suresiyle 'boş kaldığında kalk, yine yorul' emrini alıyoruz, bu ayet doğrultusunda beden yorulunca bedeni dinlendirip zihni yormamız gerekiyor ama bu zihin yorgunluğunu da sosyal medya ve telefon üzerinden değil okuma, araştırmaya da Allah'ın yarattıkları üzerine düşünmek şeklinde olmalı. Çünkü *"Onlar, ayakta yken, otururken, yan üstü yatarken (daima) Allah'ı zikrederler. Ve göklerin ve yerin yaratılışı hakkında tefekkür ederler (ve derler ki): "Ey Rabbimiz! Sen bunları bâtil olarak (boşuna) yaratmadın. Sen Subhan'sın, artık bizi ateşin azabından koru."* (ÂLİ İMRÂN-191)

İNSAN NASIL KENDİSİ OLUR?

ZEYNEP KILIÇ

Gerçekten olmasını istediğimiz kişi miyiz? Hiçbir ideoloji etkisi altında kalmadan varlığımızı koruyabiliyor muyuz? Denizin dibi görünmüyor diye bu dibinin olmadığını göstermez. Biz her ne kadar o suyu bulandırsak da biliyoruz ki o dip var. Gizlemeye çalışırken girdiğimiz bunalımlarımız bu dibi gizlemeye değer mi? Denizin dibi doğallığı ve temizliği işaret eder. Özümüz de yine bizim en temiz ve doğal halimizdir. Kimdik biz? Sergilediğimiz kişi mi yoksa sergilememizi istedikleri kişi mi? Özümüz var mıydı? Yerinde duran bir sen, evet içinde bir yerlerde sen ol-

mayı arzulayan, seni bütün bu bunalımlardan kurtaracak olan özün tertemiz, yerinde duruyor muydu?

Hızla artan teknoloji ile birlikte internet hayatımızın vazgeçilmezi olmuştur. Bu süreç ekonomi, sosyal ilişkiler, siyaset, kültür gibi yaşam alanlarımızda köklü değişikliklere neden olmaktadır. Sosyal medya bütün değerlerimizi kökünden sarsmış, yeni algı ve ilişki modelleri oluşturmuştur.

İlk zamanlar haber alma ve bilgiye ulaşma aracı olarak kullanılan ağlar, zamanla sosyal iletişim aracı haline gelmiştir.

Büyük bir sanal toplum oluşturmuş, yüz yüze olan ilişkilerin yerini sanal, dolaylı ilişkiler almıştır.

Bireylerin sosyalleşmesindeki en büyük etmen artık doğal çevre değil internet ağları olmuştur. Sosyal medya ile kültürel yayılma da artmıştır. Dünyanın bir ucundaki bir kültürdeğer, yine öbür ucundaki alıcıda da önem arz etmeye başlamıştır. Yemekler, kıyafetler, danslar vb. gibi. Bireyler hayatlarının hemen hemen her alanında sosyal medyaya yer vermişlerdir. Bu durum sosyal medyanın her geçen gün işlevinin

arttığını göstermiştir.

Öğrenciler ülkelerinde, dünya da olup biten her şeyi anlamak ve yorumlamak için internete yönelmiştir. Bu durum kitle kontrolünü kolaylaştırmıştır.

2018 Dünya istatistiklerine bakacak olursak, "4.02 milyar internet kullanıcısı, dünya nüfusunun %53'üne", "3.19 milyar sosyal medya kullanıcısı, dünya nüfusunun %42'sine", "5.13 milyar mobil kullanıcısı, dünya nüfusunun %68'ine" karşılık gelmektedir.

2018 Türkiye istatistiklerine göre "53.3 milyon internet kullanıcısı, nüfusumuzun %67'sine", "51 milyon sosyal medya kullanıcısı, Türkiye nüfusunun %51'ine", "44 milyon mobil kullanıcısı, %54'üne" karşılık gelmektedir.

Türkiye'de yetişkinlerin %98'i cep telefonu, gençlerinse %77'si de akıllı telefon kullanmaktadır. PC-Laptop %48, Tablet %25, TV %99 oranla kullanılmaktadır.

İnsanlar internette günde ortalama 7 saat zaman geçirmektedir.

Sosyal medya aracı olarak sırasıyla, Youtube %55, Facebook %53, Whatsapp %50, Instagram %46, Messenger %37, Twitter %36, Google %31, Snapchat %21 oranla kullanılmaktadır.

Bu oranların artış sebebi ne? Neden sosyal medyada olduğumuz kişilerden farklı bir kişi-

lik sergiliyoruz? Sosyal medya ile ilgili sorunları başlıklar altında ele alalım.

ALDIĞIMIZ BEĞENİLER BİZİ RAHATLATIYOR. Beğenilmek istiyoruz. Sergilediğimiz kişi bile değilken o beğeniler bizi rahatlatıyor. Önemli olan kim olduğumuz değil, insanlarda bıraktığımız iz olmaya başlıyor. Gerçek bizle yüzleşmeye cesaretimiz yok. Israrla kaçtığımız özümüzü fark edince de bunalımlara giriyoruz. Gün geçtikçe gerçeklerden uzaklaşarak, kendisini tanımaz hale gelen insan sayısı gittikçe artıyor. Gerçek hayatta söyleyemediğimiz her şeyi klavye başında daha cesur ve ustaca ifade edebiliyoruz. Boşluğa haykırır gibi haykırıp rahatlatıyoruz. Ve tabii ki aldığımız her like bir uyuşturucu gibi bizi rahatlatıyor, onaylanmak bizi oldukça tatmin ediyor ve bu durum hoşumuza gidiyor. Zamanla daha fazlasının peşine düşüyor, daha fazla takip, daha fazla beğeni ve daha fazla rahatlama istiyoruz.

ÂNİ NE KADAR YAŞAYABİLİYORUZ? Uzun zamandır görmediğimiz kuzenlerimizle toplandığımız o akşam bile, sohbetin bir anda kesildiğini ve herkesin eline telefonu aldığını görüyoruz. Arkadaşlarla sinemaya mı gittiniz on dakikalık bir arada bile hemen telefona sarılıyoruz. Neden? Çünkü o on dakikada bile çok şey kaçırabiliriz. On dakikalık aradan sonra artık filmin ikinci kısmını sigarasını

içmiş ve rahatlamış bağımlı bir hasta gibi izlemeye devam edebiliriz.

GERÇEK OLAN NE? Narsist kişilik özelliği gösterenlerin ve düşük benlik saygısı olanların sosyal medyada geçirdikleri zaman daha fazladır. Ayrıca sosyal medyada çok fazla zaman harcayanlar diğer insanların kendisinden daha iyi ve mutlu hayatı olduğunu sanıyor. Oysa o paylaşılanlar o günden sadece bir kesit, durum hiç de sergilenen ve resmedilen gibi değil. Tüm o bunalımlı hayata rağmen yine de sonuç olarak daha çok görülmek ve duyulmak istiyoruz. Bir kitlemiz olsun ve onlara hitap edecek kusursuz bir ben olsun istiyoruz. Takipçilerimiz çoğaldıkça, takipçilerimize daha fazlasını vermek için mücadele ediyoruz. Bütün derdimiz buymuş gibi kendimizi buna endeksliyoruz. Okşanmasını istediğimiz egomuz her geçen gün su baloncuğu gibi büyüyüp duruyor. Ve durduramıyoruz, önünü dahi kesemiyoruz. Ne kadar çok takipçi, ne kadar çok beğeni varsa bizi o kadar çok iyi ve mükemmel birisi yapıyor. Ya da öyle sanıyoruz.

TWITTER... Herkesin bağırarak bir şeyler söylediği, kimsenin birbirini görmediği, tanımadığı, fikirler bunalımı geçiren, bozulmuş bir makinanın çıkardığı sesler gibi gürültü yapan ama yine de en çok kullanılanlar arasında olan twitter... Bir anda kitleleri

harekete geçirir. Sosyal ve siyasal olayları örgütler. Reklam, propaganda vb. her şeyde kullanılır.

HEP MUTLU HEP GÜZELİZ! Sosyal medyada tek amacımız mutlu görünmek, mükemmel bir ben sergilemek, karşı tarafa farklı olduğunu hissettirmektir. Oysa ısrarla üstünü örttüğümüz şeyler, kendisini bir yerde belli ediyor. Gerçekten çok mutlu muyuz peki? Gittiğimiz, resim çekip paylaştığımız yerler bizi mutlu ediyor mu? Bir ağaca yaslanıp aldığımız huzurun, mutluluğun yerini o ağaca gelen beğenide alıyoruz artık. Sevmediğimiz insanlarla bile yan yana gelip mutlu resimler çekip sonra gelen beğenilerle mutlu olabiliyoruz.

KONUM BİLDİRME! Neden özelimiz olamıyor? Her an nerde olduğumuzu herkes bilmeli mi? Neden olduğumuz yere dair insanlara bilgi vermek zorundayız? Amaç "ben daha güzel yerlere gidiyorum. Sizden çok farklıyım" imajı çizmek mi? Peki bu imaj çizilirken karşı tarafa ne kazandırıyoruz? Hırs! Sadece hırs Sonra benimde olsun diye mücadele eden bir nesil çıkıyor ortaya.

HIRS... Daha çok daha güzel resim çekilebilmek için birbirimizle yarışa giriyoruz. Yarın ne giysem, nereye gidip resim çekilsem de paylaşsam diye çirkin bir duygunun kölesi olmuş durumdayız. Bir robottan farklı

mız yok, bize işlenen duyguların emrinde hayatımızı sürdürüyoruz.

SANAL ARKADAŞLIKLAR... Hiç tanımadığımız insanlarla konuşabiliyoruz. Sohbet edebiliyor, bir konu üzerinden tartışabiliyoruz. Yolda biri laf atsa rahatsız olanlar sosyal medyada bütün sanal sohbetlere açıklar. Bu durum bizi rahatlatıyor. Boşluklarımızı bunlarla doldurmaya çalışıyoruz. Durum öyle bir hal almış ki, yanımızda ki dostumuzla derdimizi anlatamıyor, güvenmiyor ama sanal muhabbetlerde her türlü kendimizi açabiliyoruz. Geçenlerde bir sayfa gördüm, düzenli olarak attığı bir tweet vardı: "Dert dinlenir"... İnsanların neye aç olduğunu fark etmiş bir sayfa. Yine itiraf sayfaları da bir tür rahatlama olarak açılıyor. En kötüsünde, gizli hesaplar açıp birbirimizi takip edip, rahatsız edebiliyoruz. Sosyal medya bir silaha dönüşebiliyor. Benliğimize saldıran bir silah!

NEFRET DİLİ... Sevmediğimiz insanların paylaşımlarına ulaşır onlar hakkında kötü konuşabiliyoruz. Bizden daha iyi durum atan kişilere karşı haset edebiliyor, daha iyi paylaşımlar için bize lüks bir hayat sunamayan ailelerimize karşı öfkelenip, nefret besleyebiliyoruz. Aslında bunlar bize olağan bir durummuş gibi geliyor, farkında bile değiliz. Sosyal medyadan dolayı ailemize, akrabalarımıza, arkadaşlarımıza vakit ayırmadığımız yetmiyormuş gibi birde onlara karşı saldırgan tavır sergiliyoruz, gözümüzün önünde, manevi bir bağ kuracağımız insanlar varken sosyal medya hesaplarımıza daha çok değer verip üstüne titreyebiliyoruz.

REKABET DUYGUSU... Sürekli bir yarış halindeyiz, bu yarışta beygire para yatırır gibi para yatırıyoruz. Daha güzel ve daha mutlu kareler için yatırılmış paralar. Sokaklarda aç, susuz, evsiz, kimsesiz insanlar varken... Bizim kapitalist sisteme

olan köleliğimiz, insanlığın son demlerinde can çekişen bir çağ ortaya koyuyor.

SİYASAL PROPAGANDA... Ve son olarak bu başlık altında, sosyal medyanın siyasi propaganda aracı olarak kullanımının siyasete ve demokrasiye olan etkilerinin üzerinde durmaya çalıştım. Amacım kitlelerdeki eylem ya da düşünce değişikliklerini gerçekleştirmek için izlenilen yolları su yüzüne çıkarmaktır. Diğer başlıklarda da gördüğümüz gibi sosyal medya, bireylerin hayatını ciddi anlamda etkilemiş ve değiştirmiştir. Sosyal medyanın bireyler üzerinde bu denli etkili olması, kitle kontrol açısından da siyasetçilerin ekmeğine yağ sürmüştür. Tarih boyunca, yaradılışımızdan bu yana insan denen varlık kendi düşüncelerini bir şekilde karşı tarafa aktarmaya çalışmış, karşısındakini de kendisi gibi düşünmeye itmek için ayrı bir uğraş vermiştir. Siyaset meydanlarında çok büyük bir

önem kazanan retorik (etkili konuşma ve ikna) sanatı, algı oyunlarında çok fazla değer görmüştür. Sofistlerden günümüze kadar değerini, işlevini yitirmemiş olan retorik sanatı, kitleler tarafından eleştiriye maruz kalmayacak kadar güçlenmiştir. İktidarda kalma, devamlılığını sürdürebilmek adına kitleleri kontrol etmek için sosyal medyaya başvuran siyasetçiler, kendilerini medyanın kollarına bırakan kitleyi kandırmakta hiç de güçlük çekmemişlerdir. Sosyal medyayı kullanan ve siyasal propaganda amacı güden siyasetçilerin asıl amacı; seçmen desteğini elde etmek, "kitlede yeni bir düşünce veya eylem geliştirmek, var olan düşünce ya da eylemin şiddetini arttırmak veya kitlede var olan düşünceleri ya da eylemleri değiştirmektir."

Artık televizyon kanallarının hemen hemen hepsinin temel işlevi siyasal propaganda olmuştur. Devlet adamlarının özellikle seçim zamanı televizyon kanallarında yaptığı konuşma ve tartışmaların seçmenlerin üzerinde büyük etkilere sebep olduğu, sonuçlarla birlikte ortaya konmuştur. Canlı performansı beğenilmeyen siyasetçilerin medyadaki alanı da daralmıştır. Etkili konuşan ve ikna etme yeteneği olan adayların da hitap ettikleri alan genişledikçe daha büyük destekler sağlamıştır. İnternet sahasının kullanım amaçlarının arasında hem maliyet hem de kısa

zamanda büyük kitlelere hitap edebilme imkanı da yine medyanın değerini siyasetçiler tarafından arttırmıştır.

Ayrıca iktidarda olmayan sivil yapılanmalar da, propaganda yöntemini kullanarak arkalarına aldıkları kitlelerle iktidarı kendi çıkarları doğrultusunda zorlayabilmektedirler.

Klavye başına geçen herkes siyasal sistemi etkileyebilmektedir. Yeter ki mesajı doğru şekilde ve doğru zamanda verebilsin. Öyle ki sosyal medyada küçük, güçsüz gruplar bile seslerini duyurabilmektedir.

Sosyal ağları birçok milletvekili, bakan, sanatçı, gazeteci ve hatta cumhurbaşkanı bile kullanmaktadır. Neredeyse bütün politikacılar, her geçen gün aktifliği artan sosyal medyada kendilerini gösterir olmuşlardır. Politikalarını, vaatlerini, icraatlarını, hedeflerini internet aracılığıyla hedef kitlelere ulaştırmaya çalışmaktadırlar. Bir olay üzerine politikacılar hedef kitlelerini harekete geçirmek için bütün sosyal medya araçlarına başvurmuşlardır. Sosyal medya araçları hareketleri meşurlaştırmak için ciddi bir rol üstlenmiştir. Birçok savaşın ateşine odun atan hatta savaşlara sebep olabilecek kadar etkili olan sosyal medya, algı oyunları ile muhalif grupların oluşmasına zemin hazırlamıştır. Daha önce birbirleriyle iletişimi olmayan büyük bir çoğunluğun

sosyal medya üzerinden örgütlenmesi ve harekete geçmesi, hareketin başından sonuna kadar medya üzerinden organize edilmesi, sosyal medyanın siyasal propaganda aracı olarak önemli bir işleve sahip olduğunu göstermektedir.

Gücü elinde tutmaya çalışan para babaları yine yalan haberlerle kitleleri yönlendirebiliyor ve onlar için olumsuz sonuçlara neden olabiliyor. Aslında sürekli nabız değişen sosyal medya ciddi bir bilgi kirliliği ile karşı karşıyadır. Bu durum ciddi bir karsızlığı ve bilgiye yabancılaşmış bireyler ortaya çıkarmaktadır. Görüyoruz ki, hakikatin öğrenilmeye çalışıldığı sosyal medyanın zararları bizzat ortadadır.

Sosyal medya bizi yanlışın cehaletine peşine sürüklemiştir. Ve biliyoruz ki bilmediği şeyin peşine düşenler hep helak olmuştur, olmaya da mahkumdur.

Hakkında bilgin olmayan şeyin ardına düşme; çünkü kulak, göz ve kalp, bunların hepsi ondan sorumludur. (İsra:36)

Ey iman edenler, eğer bir fasık, size bir haber getirirse, onu 'etrafılıca araştırın'. Yoksa cehalet sonucu, bir kavme kötülükte bulunursunuz da, sonra işlediklerinize pişman olursunuz. (Hucurat:6)

Rabbim ayaklarımızı sabit, zihnimizi de özgür kılsın.

SOSYAL MEDYA İMTİHANI

ZEYNEB TÜRK O.

Sosyal medya hayatımızın bir parçası haline geldi artık. Hem de kocaman bir parça, küçümse-necek gibi değil! O kadar hayatımızın içinde ki, gittikçe tüm değerlerimizi elimizden alan ve ortalığa döken bir kurum haline geldi neredeyse.

Şeytan, kıyamete kadar insan-noğlunu günaha sürüklemek için yemin etmiş bir varlıktır. Yüzyıl-lardan beri insanları saptırmak için planlar ve projeler üreten şey-tan, bu konuda üst düzeyde tec-rübe sahibidir. Bu güne kadar mil-

yarlarca insanla uğraşmış ve bir-çoğunu da günaha sürüklemiştir. Herkese ve her keseye göre tak-tik ve projeleri vardır. Günahları çekici hale getirmekte ustadır. Bu dünyada karşımıza bazen şehvet ve şöhret, bazen mal, makam, mevki, bazen güzel bir kız, bazen yakışıklı bir erkek am-balajı ile çıkabilir.

Günümüzde internet, insana her boy ve her çeşit günahı kolayca servis etmektedir. İnternet kab-lolarıyla birlikte günahlar evleri-mize, hatta ceplerimize kadar gi-

rebilmektedir. Bu bakımdan insa-nın günahla imtihanı daha çetin geçmektedir. Sanal ortamda iş-lenen günahların normal hayatta işlenen günahlardan hiçbir farkı yoktur. Yani günahın sanalı ol-maz. Günah günahdır.

Bugün internet, Allah'tan en fazla korkulacak, şeytandan en fazla sığınılacak ortamlardan biri-ne dönüşmüştür. Unutmayalım, sanal ortamda işlenen günahlar-ın cezası için sanal bir cehen-nem yok. İnternette işlenen gü-nahlar da aynı cehennemde kar-

şılık bulacaktır.

Erkek veya kadın olsun, bizim için normal günlük hayatımızda ne haram ve ne helal ise, internette de o haramdır veya helaldir. Günlük hayatta haram olan bir şey internet ortamında mübahlaşamaz. Mesela bir bayanın fotoğrafını, camiden çıkan bir erkeğe göstermesi nasıl bir refleks ile karşılırsa, aynı bayanın fotoğrafını İslamî amaçlı da olsa bir sitede kullanması mümkün değildir.

Günümüzde Müslümanlık kalitesi namaz, oruç, hac gibi ibadetlerin yanında internetle baş başa kaldığı zaman gösterdiğimiz tavırla da yakından ilişkilidir. Asıl takvamız, yalnız başına internetin karşısına oturduğumuz zaman ortaya çıkar. Kimsenin olmadığı bir yer ve zamanda bir tıkla nefsimizin bütün isteklerine cevap verebilecek durumdayken belli olur. İslam'ın istediği nesil internetten

iffeti yıpranmış bir nesil değildir!

Bizi yanlış yollara ve sapkınlığa çağıran internet dalgalarının karşısında "Ben Allah'tan korkarım" diyebilmek büyük bir iştir. Bu iş ancak çağın Yusuf'larının ve Merzemlerinin harcıdır.

Namazlarına özen gösteren bir Müslüman genç olabiliriz, tesettürüne dikkat eden bir Müslüman hanımefendi olabiliriz ancak unutmayalım ki namazımıza ve tesettürümüze bakacak olan Rabbimiz, internetle baş başa kaldığımız andaki tavırlarımıza da bakacaktır. Eğer imtihan bekliyorsak bilmeliyiz ki en büyük imtihanlardan birini internet ve sosyal medya üzerinden yaşayacağız. Belki sabah namazına kalkarken yaşadığımız zorluktan daha büyük sınavı internetin karşısında vereceğiz. Ama unutmayalım ki, sanal dünyanın haramlarına karşı elde ettiğimiz başarı hem normal hayatımızda hem

de manevi hayatımızda cennete giden yolda, önümüzü açacaktır.

İnternet tuzaklarından olan bir diğer konu ise sosyal medyada, internette geçirdiğimiz boş zamanlardır. Oyun oynamak, haram ve fuhşiyat içeren videolar izlemek, dünya ve ahiretimize fayda vermeyecek işler peşinde koşmak...

Unutulmamalıdır ki beğendiğimiz her gönderi, attığımız her tweet, paylaştığımız her fotoğrafın ve tüm internet uygulamalarımız Allah'ın görevli melekleri tarafından amel defterimize yazılmaktadır. Vaktin nasıl geçtiğini o an için unuttursalar da, iki cihan bir araya gelse artık o kıymetli saatlerimiz bir daha geri gelmeyecektir. Gençlik heyecanını, enerjisini dava şuuruyla daha da artırmak için, öğreneceğimiz birçok ilim varken kendimizi gelip geçici dünyanın eğlencelerine kaptırmayalım.

MİLLİ EĞİTİM AİLE, AHLAK VE DEĞERLER EĞİTİMİ

SÜLEYMAN AKTÜRK

Türk Milli Eğitiminin genel amacı, Türk Milletinin bütün fertlerini,

1. Atatürk inkılap ve ilkelerine ve Anayasada ifadesini bulan Atatürk milliyetçiliğine bağlı; Türk Milletinin milli, ahlaki, insani, manevi ve kültürel değerlerini benimseyen, koruyan ve geliştiren; ailesini, vatanını, milletini seven ve daima yüceltmeye çalışan, insan haklarına ve Anayasanın başlangıcındaki temel ilkelere dayanan demokratik,

laik ve sosyal bir hukuk Devleti olan Türkiye Cumhuriyetine karşı görev ve sorumluluklarını bilen ve bunları davranış haline getirmiş yurttaşlar olarak yetiştirmek;

2. Beden, zihin, ahlak, ruh ve duygu bakımlarından dengeli ve sağlıklı şekilde gelişmiş bir kişiliğe ve karaktere, hür ve bilimsel düşünme gücüne, geniş bir dünya görüşüne sahip, insan haklarına saygılı, kişilik ve teşebbüse değer veren, toplu-

ma karşı sorumluluk duyan; yapıcı, yaratıcı ve verimli kişiler olarak yetiştirmek;

3. İlgı, istidat ve kabiliyetlerini geliştirerek gerekli bilgi, beceri, davranışlar ve birlikte iş görme alışkanlığı kazandırmak suretiyle hayata hazırlamak ve onların, kendilerini mutlu kılacak ve toplumun mutluluğuna katkıda bulunacak bir meslek sahibi olmalarını sağlamak; Böylece bir yandan Türk vatandaşlarının ve Türk toplumunun re-

fah ve mutluluğunu artırmak; öte yandan milli birlik ve bütünlük içinde iktisadi, sosyal ve kültürel kalkınmayı desteklemek ve hızlandırmak ve nihayet Türk Milletini çağdaş uygarlığın yapıcı, yaratıcı, seçkin bir ortağı yapmaktır.

Milli eğitim Temel Kanununun giriş kısmında tüm eğitim öğretim faaliyetlerimizin gereği olan amaçlar bu şekilde sıralanmıştır. Bu maddelerden hareketle, birinci kısımda iyi vatandaş, ikinci kısımda dengeli/normal vatandaş, üçüncü kısımda ise üretken vatandaş tasviri yapılmıştır. Ve tüm eğitim camiamız bu üçlü sacayak üzerine oturmuştur.

İş bu kanuna binaen sorulması gerek birçok soru olmakla beraber ben daha ziyade ikinci madde ile ilgileneceğim. Esasen birinci ve ikinci maddede vurgulanan ahlakilik ve ahlaki değerler hususunu irdeleyeceğim. Bu üç grup hedef kendi içinde tutarlı ve dengeli mi diye üzerinde düşünülse bir çok yönüyle çelişkiler göze batacaaktır. Zannımca iyi, dengeli ve üretken insan yetiştiremeyişimizin zemininde bu çelişkiler yatmaktadır.

Bir gün okul katında nöbet tutarken bir grup öğrencinin tuvaletin tam karşısında bulunan merdivenlere oturduklarına şahit oldum. Yanlarına giderek: "burada oturmanız doğru değil, karşısı tuvalet insanlar tuvaletten çıkıp buralara basarak yol alıyorlar. Siz ise tuvaletten

gelen bu pisliğin üzerine otu-yorsunuz" dedim. İçlerinden bir delikanlı, biraz da gevrek ve alaycı bir tavırla: "Temizlik imandandır değil mi hocam?" demez mi? Tam bu esnada yine orada ikamet etmekte olan bayan öğrenci: "Ben ateistim hocam!" dedi. Bir an olduğum yerde kaldım. Açıkçası diyecek bir şey bulamamıştım. Kendimi toparladım ve: "Ne olduğunuzu bilemem ancak pis olmanızı gerektirecek ne olabilir ki" diyerek geçiştirdim ve onları oradan kaldırdım. Buradan hareketle, karşımızda nasıl bir kitle, elimizde ne tür bir malzeme olduğunu sizler irdeleyin.

Yine bir gün Değerler Eğitim çalışmalarını bağlamında katıldığım bir toplantıda üst düzey bir eğitim yöneticisi aşağıdaki ifadeleri kullandı(mealen yazıyorum, tam metin hatırımda değil): "Esasen değerler eğitimi; Avrupa'da aile yapısının dağılmasıyla beraber manevi ve ahlaki eğitimden mahrum kalan çocukların, eğitim kurumları vasıtasıyla, bu mahrumiyetlerinin giderilmesi için ortaya atılmış bir kavramdır. Ülkemizde de modern aile(bireysel, parçalanmış) oluşmaya başlamış ve ailedeki değer ve ahlak eğitimi ortadan kalkmaya başlamıştır. Bu nedenle bizde değerler eğitimine ihtiyaç duyulmaktadır. Artık aile değer ve ahlak eğitimi vermediği için bu görev devletin, eğitim kurumlarının üzerine kalmıştır." Yani yönetici kısaca "artık bizde de aile yok, ailede değer ve ahlak eğitimi yok. Dolayısıyla

bu eğitimi siz vereceksiniz. Bunun için sizi buraya topladık" diyor.

Eğitimin temeli esasen aileye dayanmaktaydı. Geline nok-tada bu görev aile üzerinden alınarak devlete verildi. Artık çocukları istediği gibi eğitmek devletin inisiyatifinde ve tekelindedir. Ebeveynlerin çocuklarını istedikleri gibi yetiştirme hakları bulunmamaktadır. Diğer bir husus devletin eğitim altyapısı üzerine aldığı işi başarabilecek durumda değildir. Her şeyden evvel kendi karakteristiği bu eğitimi onun vermesini engeller. Somut bir örnekle: "Yukarıdaki kanuna muhatap yetişmiş bir birey olarak sistem hakkında eleştirel bir yazı yazarken parmağımın bir tanesi sürekli silme tuşunun üzerinde duruyor. Yani eleştirel ve bilimsel düşünmeyi öğretecek olan bir eğitim sisteminin her şeyden evvel kendisinin eleştiriye açık olması gerekmez mi?" Yani eğitim sisteminin içindeki uygulama tarzı ve kendi mekanizmaları yukarıdaki maddelerinin uygulanmasına bizatihi kendisi manidir.

Ailenin yıkılışı ve eğitim kurumu oluşunun kaybolması bir vakıadır. Ailenin, eğitim, ahlak, inanç, değer eğitimi verme fonksiyonun resmi kurumlar tarafından yerine getirilebileceği düşüncesi ise büyük bir yanıltıcıdır. Hele ki bizdeki eğitim kurumlarında bu tamamen imkânsızdır. Bu günlerde gündemde olan gençlerin Deizm tartışmaları daha da geniş ola-

rak ele alınıp gençlerin Ahlak tartışmaları formuna dönüştürülmesi gerekir. Bu durumda görülecek olan sonuç şudur: Ahlak ve değerler eğitimi verebilmek için eğitimcinin ve muhitin bu ahlaka ve değerlere sahip olması gerekir. Aksi takdirde bu eğitime maruz kalan gençler vaaz edilen davranışlarla vaaz edenin davranışları arasındaki çelişkiyi fark edecekler ve bu iki taraflılıktan rahatsız olacaklardır. Eğitime ve eğitimeye itibar etmeyeceklerdir.

Bu gün İmam Hatip okulları dâhil gençlerimizin ahlakilik çelişkilerinin temelinde bu çatışma yatmaktadır. Ahlaksız, menfaatçi, çıkarıcı, bireysel, münafık vb. tüm hasletleri bünyesinde barındıran riyakâr tiplerin Ahlak ve değerler çalışması adı altında gençlerin karşına çıkması bu gençlerde ciddi ruhsal bunalımlara sebep olmaktadır. Gençler haklı olarak bu tipler-

den tiksiniyor bunlarla özdeşleştiği din ve ahlaktan da uzaklaşmaktadırlar.

Her şeyden önce yukarıdaki kanun maddelerinde tasvir edilen insan tipini muhitinde göremeyen, bu şekilde olanların derhal başka şekillere dönüştürüldüğünü gören gençler ne yapacağını şaşırılmaktadır. Kendisine iyilik dersi veren adamın sokakta kötülük yaptığını gören, kendisine dürüstlük dersi veren adamın dışarda insanları kandırıldığını gören, kendisine helali anlatan adamın her gün haram yediğini gören genç dinden de ahlaktan da değerden de kaçmaktadır. Bana sorsanız bu gençler deist olduklarını ifade ederek en azından dürüst davranmaktadırlar. Çünkü bunlar Müslüman, milliyetçi, Atatürkçü vb. olduğunu iddia edip davalarının münafığı olan insanların yetiştirdiği defolu bir nesildir(bizim gibi). Allah, din, ahlak, değerler, ilkeler yok

muş gibi yaşayıp Müslüman olduğunu iddia edenlerden bu gençler daha efdaldir.

Sonuç olarak Eğitim uygulayıcıları öncelikle yetiştirmek istedikleri insan tipine uygun davranmalıdırlar. Eleştiriye açık ve gelişmeye de açık olmalıdırlar. Aynı zamanda dengeli de olmalıdırlar. İkinci olarak ahlak ve değer eğitimi hiçbir kurum (cemaat, vakıf, cemiyet, okul) ailenin muadili olamaz. O kurum kendine has dinamikleriyle özenle muhafaza edilmelidir. Takviye edilmelidir. Aileyi bozacak sarsacak her türlü tehditle ilgili tedbirler alınmalıdır. Ahlak ve değer eğitimi verecek kişiler bu erdemlere sahip veya onun gayreti içerisinde olan insanlar olmalıdırlar. Aksi takdirde muhataplarının teveccühünü değil nefretini kazanırlar. Maazallah gençleri dinlerinden de ahlaklarından da değerlerinden de ederler.

VAVEYLA

ŞÜHEDA HÜSNA ŞANLI

Dünya; 510,100 km²'lik bir arazi. 4 buçuk milyar yaşında bir ihtiyar. Üzerinde kendini vazgeçilmez zanneden zerrecikler ve yeryüzü çilekeş, yeryüzü dertli...

İnsan; Rabbi'nin en kıymetlisi, yeryüzü kendisine seccade kılinan, yaratılmışların tümü emrine amade. İnsan; halife, ah-sen-i takvim. Ve lakin insan; nankör, şükürsüz, azıtmış. İnsan; esfele safilin.

Şimdi her şeyi durdurun, soyutlanın ve izleyin şu 'yaşam' denilen sancıyı, 'insan' denilen dünyaya yaptıklarını! Atın

bütün "ama"ları. Sorgulayın; önce kendinizi.

İlk önce bakın arkadaşlıklarınıza. Hani küçük bir hatayı yüzle çarpmıştınız. Hatırlayın; "kırılır" diye söylemediğiniz hakikatle cehennemine odun taşımasına göz yummuştunuz. Hani; hep siz haklıydınız!

Kendinize nasıl davranıyordunuz? Her yükü taşıyan bir hamal gibi mi, dünya yansa umurunda olmayan bir robot gibi mi? Allah dahi gücümüzün yettiğini yükledi mi? Ve Allah, kardeşinin derdiyle dertlen, demedi mi?

Mesela her şeyi eleştirdiniz. O kadar ki artık kendinizi dokunulmaz ilan ettiniz. Peki ya eleştirirken "adaletli" miydiniz? Kılıcınız kime keskin, kime kördü? "Hz. Ömer adaleti"nin edebiyatını mı yapıyordunuz, yoksa onun 21. asırdaki gölgesi mi oldunuz?

Veyahut sevdiniz; bir hocayı, bir lideri, bir âlimi, bir yazarı, herhangi birini. Bazen size baktığımda gözünüzde at gözlüğü vardı. Biri ona elini götürünce huysuzlaştınız. Neredeyse çifteleyecektiniz; neyse ki insan-dınız! Keşke o gözlüğü takmasaydınız.

Ya da nefret ettiniz. Hayır, bir kâfirden değil, kardeşinizden; farkında bile değildiniz. Belki de farkında değilmiş gibi davrandınız. Oysa daha yeni Maide/8'i Twitter'da paylaşmamış mıydınız?!

Ölçüsüz sevdiniz, orantısız nefret ettiniz.

Dua ettiniz. Fark ettiniz mi, ekseriyetle çok bencildiniz. Orada bile cimriydiniz. Canınızı yakana dua değil, beddua ettiniz. Tüklenmesi olmayan bir hazineden isterken, dualarınıza kardeşlerinizi ortak etmediniz, bel-

ki de ettiniz.

Konuştunuz, çok konuştunuz. Öyle gün geldi ki sadece konuştunuz. Oysa siz de biliyordunuz; Tekbir getirip kıyam etmeliydiniz. Çünkü siz "kum fe enzir" ümmetiydiniz.

Biraz da yazdınız; öfkeyle, coşkuyla, iyi niyetle, dua niyetine ve -inşallah- O'nun adı ile. Bazen yazmak kar etmedi, ama elden başka bir şey gelmezdi. Belki de gelirdi; bir özür, bir mahcubiyet... Ne diyordu şarkıda: "Özür dilerim dünya, kendimden dolayı ve yapamadıklarım-

dan sana."

Neler çektirmişiz bu dünyaya, fark ettiniz mi? Şahid oldunuz mu kâinatta zerre miktarı cürmü olmayan biz "kul"lara Rabbimizin sabrını ve ecrini, yine de değerli görüp helak etmemesine bizi?

Biz, "kara göründü" sevinciyle tepinirken alabora olan tayfa; az daha sakin, vakur, yolcu gibi mahcup ama bir o kadar da cesur.

Çünkü: "Burası dünya ya hu, burası bu kadar işte."

DÜŞMAN ÜZERİNE DÜŞÜNCELER

BURAK ÇAMUR

Bugüne kadar sayısızca ismin, grubun, devletin düşman olarak karşımıza sunulduğu bir dünyada yaşıyoruz. İçerisinde yaşadığımız hayat aslında bir yönüyle savaş alanı. Ortada bir savaş ve bu savaşta karşımıza sürekli "sövdüğümüz, düşman olduğumuz" isimler servis ediliyor. Burada biraz durup düşman üzerine düşünmek gerekmektedir. Düşmanların ve dostların bu kadar değişkenliğini oluşturduğu problemin farkında olmak gerekmektedir. Düşman belirlerken hareket edebileceğimiz bir sabitelere ihtiyaç duymaktayız. Öncelikle karşımızda "gerçekten düşman

var mıdır?" sorusu yer almaktadır. Bu soruda kastettiğimiz varlık devletlerin, iktidarların, süper güçlerin oluşturdukları suni düşman/tehdit/terör gibi algı yönetimi ile ilgili olanlar değil varlık olarak düşmandır. Soruya iki farklı bakışla cevap arayabiliriz. Bunlardan ilki şu an yaşadığımız dünyaya bakıp realite üzerinden cevap vermek. Diğer bakış açısı meseleye varlık düzleminde bakmaktır. Realite üzerinden konuya bakmak çağa/dünyaya sadece ayna tutmaktır. Bu aynanın içerisinde yüzlerce düşman, yüzlerce savaş görürüz. Düşman kelime anlamı olarak birinin kötülüğünü iste-

yen, zarar vermeye çalışan kimse gibi anlamlara gelmektedir. Buradan hareketle dünyanın neredeyse her yerinde birilerinin kötülüğünü isteyen, birilerinden nefret eden, birilerine zarar veren birileri vardır. Bu birilerinin varlığının sonucu bizi düşmanın var olduğu sonucuna götürmektedir. Ancak belirleyecek bir sabitenin olmadığı yüzlerce düşmanın olduğu sonuca çıkarmaktadır. Diğer bakış açımız olan varlık düzleminde meseleye yaklaştığımızda ilk yaratılış kıssasına bakmamız gerekmektedir:

"Ve meleklere: 'Adem'e secde edin' dedik. İblis hariç (hepsi)

secde ettiler. O ise, diretti ve ki-birlendi, (böylece) kafirlerden oldu. Ve dedik ki: 'Ey Adem, sen ve eşin cennette yerleş. İkiniz de ondan, neresinden dilerse-niz, bol bol yiyin; ama şu ağaca yaklaşmayın, yoksa zalimlerden olursunuz.' Fakat Şeytan, oradan ikisinin ayağını kaydırıldı ve böylece onları içinde bulundukları (durum)dan çıkardı. Biz de: 'Kiminiz kiminize düşman olarak inin, sizin için yeryüzünde belli bir vakte kadar bir yerleşim ve meta vardır' dedik." (Bakara Suresi 34-36)

Ayetlerdeki **"düşman olarak inin"** ibaresi düşmanın varlığını göstermektedir. Sorduğumuz soruya iki şekilde de "düşman vardır" cevabını verebiliyoruz. (İlahi metinlerin hepsi insanın veya tanrının karşısında bir düşman koymaktadır. Seküler öğretilerde temel dayanaklarına düşmanı koymaktadır.) Düşmanın varlığını kabul etmek bizi bazı sonuçlara götürmektedir; düşman bilinci, savaş, düşman kimdir/nedir...

Düşmanın varlığından haberdar olan akliselimin yapacağı iş; düşmanı mücadeleye tutuşturmak. Düşman bilinci en basit

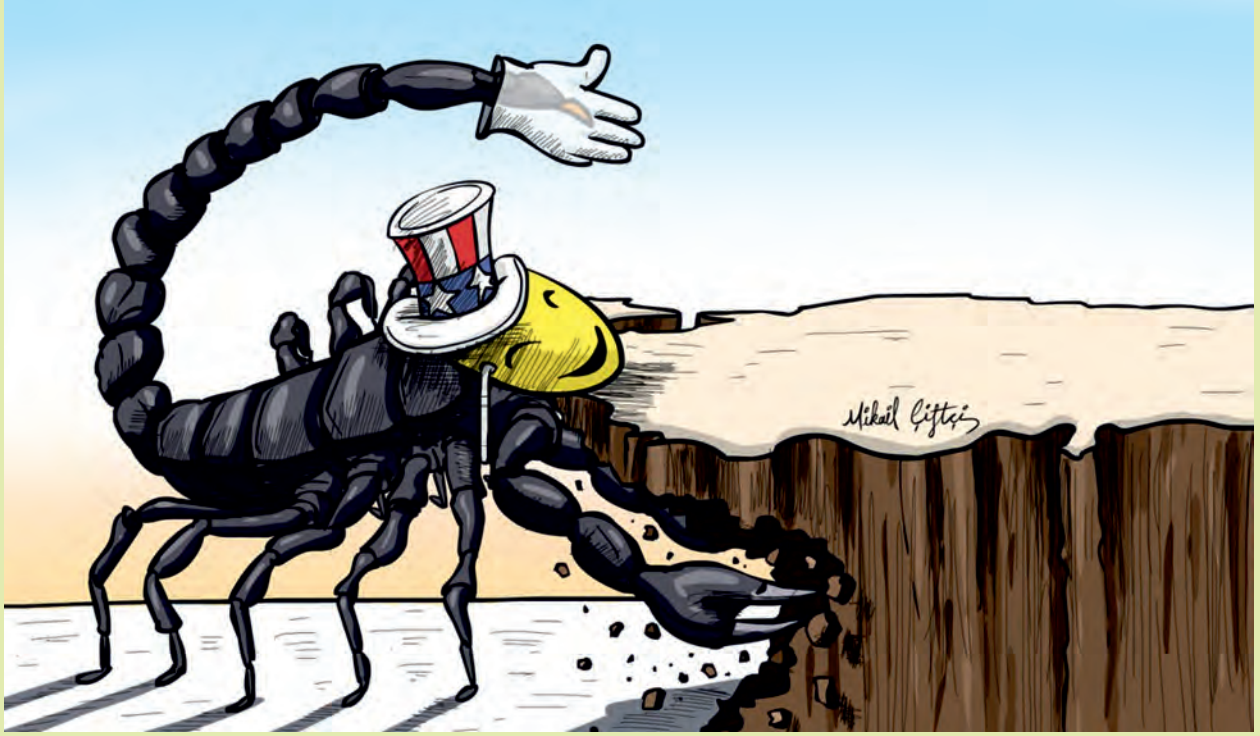
ifade ile düşmanın olduğunun farkında olmak ve farkındalıkla hareket etmektir. Dünyada karşı karşıya kaldığımız savaş için hazırlıklı olmaktır. Düşman bilinci çeşitli safhalardan oluşmaktadır. En kaba şekilde bu safhalar; farkındalık, düşmanla mücadeleye karar vermek, doğru düşman tespiti, tespit edilen düşmanı tanımak ve düşmanla mücadele yolları oluşturmaktır.

Düşmanın varlığı hayat içinde önemli bir yer işgal ettiği ve mahiyeti bizim için önemli olduğundan "düşman kimdir/ nedir?" sorularına cevap aramak zorundayız. Bu sorular düşmanı tespit ile ilgi karşımıza çıkar. Düşman nasıl belirlenir/tespit edilir? Düşmanı belirlemenin yolu kendi safını seçmekle/belirlemekle başlar. Düşmana göre hareket etmek "taraf belirlendikten" sonra gerçekleşir. Taraf belli olmadan düşman belli olmaz. Safın tercihi doğru düşman tespitini beraber getirir. İkisi birbiriyle kopmaz bir bağ içerisindedir. Kendi safını/ilkelerini/değerlerini belirledikten sonra düşman tespitini ve mücadeleye değer kazanır. Saf/

taraf belirlemenin önceliği, zorluğu doğru safın tek yanlış safın çokluğundan ya da dostun zor düşmanın kolay bulunduğuyla ilişkilendirilebilir.

Müslüman olduğunu ifade etmek bir taraf belirtmek/seçmektir. Taraf belirlendikten sonra düşmanın tespiti aşamasında başvurulacak ilk kaynak Allah'ın kitabıdır. Yukarıda da yazdığımız *"Birbirinize düşman olarak inin"* ayeti veya *"Şeytanın adımlarına uymayın. Çünkü o size belli bir düşmandır"* ayetleri düşmanı net olarak göstermektedir. Ademoğlunun kadim düşmanı: şeytan ve savaş alanı dünya ve süresi ise hesap gününe kadardır. Şeytanın düşmanlığı bütün insan türüdür. Müslümanı buradan hareketle şeytanla mücadele edeceğini beyan eden insan olarak da ifade edebiliriz.

Şeytan nedir? sorusu düşman bilincinin safhalarından olan düşmanı tanımak için sormamız gereken soru olarak karşımızda yer alır. Şeytan bir isim olarak değil adlanmış sıfat olan bir kelimedir. İlk insanın anlatıldığı kıssada karşımıza çıkan düşmanın rivayetlerde adı

"Azazil" olarak geçmektedir. Ayetlerin akışını takip ettiğimizde de önce "iblis" daha sonra "şeytan" kavramının zikredildiğini görmekteyiz. İblis; tevbe etmeyen, hatasında ısrar eden şeytan ise rahmetten kesilmiş anlamlarına gelmektedir. Bu sıralama şeytanın belli aşamalardan sonra ulaşılmış bir makam olduğu gösteriyor. Şeytanın bir tane değil daha fazla olduğunu belirtmiş oluyoruz. Her güruhun olduğu gibi düşman grubunun da bir önderi olmalıdır. İşte bu önder; kıyamete kadar mühlet isteyen ilk şeytandır. Şeytanın niteliği ile ilgili söylenecek çok söz vardır ancak bu yazının konusunu aştığı için biz tekrardan konuya dönelim. Düşmanın niteliği, özellikleri nelerdir, mantığı nasıl işler, kaç tane cephesi vardır, düşmanın savaş taktikleri nelerdir soruları bu konunun

cevap aranması gereken soruları olarak bizleri bekler. Soruların esas esprisi düşmanın temel ilkelerini/değerlerini/mücadele mantığını öğrenmektir.

Düşmanla mücadelenin en temel şartlarından biri düşmanı somutlaştırmaktır. Düşmanı somutlaştırmak; karşı olunan inancın/düşüncenin/değerin/ilkenin ete kemiğe bürünmüş halde görüntüsüdür. Somutlaştırma eğer değerler/ilkeler üzerinden hareketle gerçekleşirse sınırlar, dost ve düşman ayrımı şekillenir. Savaşı kaybetmek istemeyen kişi, sınıflandırma üzerinden hareket eder. Büyük şeytanlardan/düşmanlardan küçük şeytanlara/düşmanlara doğru bir sınıflandırma yapar. Bu meseleye örnek olarak "**Büyük şeytan Amerika**" şiarını gösterebiliriz.

Düşmanı tanıırken karşılaştığı-

mız savaşın her cephesinde aktif olmalıyız. Sadece tek cephede kazandığımız başarıyı zafer olarak algılamamalı diğer cephelerde savaşa devam etmeliyiz. Savaşın ekonomik, siyasi, askeri, kültürel vs. birçok cephesi olduğu hatırdan çıkarılmadan mücadele etmek zaferi getirir. Savaş birçok cepheden müteşekkil bir bütünlüğü ifade eder.

Mücadele de parolamız olacak en net ifade "**şeytan ilahi dergahın köpeğidir**" kelimidir. Bu parola düşmanın tespitini, mücadelenin en temel esprisini içerisinde barındırmaktadır. Bu bahsettiğimiz safhalar arasında birisini tamamlayıp diğerine geçmek gibi bir ilişki görünmez. Özellikle tanıma ve mücadele safhalarında. Eğer ilişki böyle olmasaydı düşmanla mücadele eden insan olmayabilirdi. Düşmanın farkındalığıyla mücade-

RAMAZANA YAKLAŞIRKEN FİLİSTİN

HUBEYB ÜNAL

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla,

Kaleme ve satır satır yazdıklarına and olsun!

Alemlerin rabbi olan Allah'a Hamd olsun,

Salat Rasulullah'a Selam İslam'ın yiğit evlatlarının üzerine olsun.

Ramazana yaklaşırken Kudüs'te geçirdiğim Ramazan'ın heyecanını hatırlıyorum, sanki bu yaşımaya kadar Ramazan'ı sadece o şehirde geçirmiş gibiyim. Sokaklar rengârenk süslenmişti, şehir cıvılcı ve tıklım tıklımdı. Mescitte bir panayır havası

vardı. İkinci namazından sonra iftarlarını evde yapmak için mahallelerine geri dönme telaşı içindeki Filistinlilerle, iftarını Mescitte yapacak olan Filistinlilerin telaşı görülmeye değerdi. Mescitte çocuklar buldukları boşlukta top koşturma derdindeyken kadınlar cüzlerinin son sayfalarını okuyup yavaştan iftar sofrasını kurmaya başlıyorlardı. Bu Ramazana ise farklı olaylara şahidliğimizi sürdürürken yaşayacağız eğer ki Ramazan'a ulaşırsak.

Amerikan'ın elçiliğini Tel

Aviv'den Kudüs'e taşıyacak olması, Filistin topraklarındaki büyük dönüş yürüyüşü ve Ramazan.

Büyük Dönüş Yürüyüşü'nün ismini Gazze ajanslarından ilk defa okuyup medyamızda bu şekilde tercüme edildiğini gördüğümde zihnimde fiili bir hareketten öte 'Filistinlilerin Geri Dönüş' hakkını vurgulamak, hatırlatmak ve tekrardan gündeme getirmek için seçilmiş bir isim canlanmıştı. Filistinli kardeşlerle Ramazan ayında Gazze'de yapacağımız iftarlara isim verirken bunun aslında böyle

bir amaç ile verilmediğini fark ettim. Hala direnişçi gibi düşünmeyi beceremediğimizi bir kez daha anladım. Bizler gündemdeki konularla ilgili güncel isimler vermeyi düşünüyorduk iftarlarımıza ve kardeşlerimize 'Büyük Dönüş İftarı' başlığıyla bir teklifte bulunduk. Beklenmedik bir şekilde ve ilk başta anlam veremediğimiz bir cevap aldık. 'Bu iftara herkesi davet edemeyiz, ederiz ama anlamlı olmaz' dediler. 'Neden?' diye sordüğümüzde şu cevabı verdiler. 'Örneğin bizim ailemiz 48 işgalinden öncesinde de Gazze'de yaşıyordu. Bugün yürüyüşlere biz de ailecek katılıyoruz ancak Gazze sınırının ötesine yerleşemeyiz. Bir şekilde zulümden ve işgalden kaçarak Gazze'ye hicret etmiş Filistinliler ancak Gazze sınırının ötesindeki topraklarına yerleşebilirler. Bu sebeple biz topyekûn işgal edilmiş topraklarda Büyük Dönüş Yürüyüşlerine katılmaktayız. Ancak bu yürüyüş yahut geri dönüş hakkının mücadelesi ile elde edilmesi sonucu işgal edilmiş topraklara yerleşecek olan kişiler belli. Eğer biz İftarımıza bu ismi verirsek bazı Filistinliler, bu daveti yalnızca toprağından sürülüp Gazze'de yaşamaya mahkûm edilmiş muhacirler için organize edilmiş bir program olarak zannedebilirler.' Karşılığını verdiler. İlk duyduğumda çok ince mi düşünüyor acaba dedim. Yoksa saçmıyor mu diye düşündüm. Lakin konuşmanın seyrinden topraklarına geri döneceğine inanmış ve bunun planını yapan on binlerce kişi var. Ne yazık ki bizler

bu şekilde düşünmekten çok uzağız. Bu aslında yaptığımız harekete güvenmediğimizden ve İslami Hareket'te birçok şeyi yapmış olmak için yaptığımızdan kaynaklanan bir düşünme tarzı. Direnişçi bir halk yaptığı amele, planladığı harekete ve zafere ulaşmak için çizdiği yola cidden inanıyor.

Çünkü Direniş ve şehadet ayakları yere basan, stratejik ve akılcıca bir yolun adı olmalı. 11 Nisan'da Siyonist rejim Gazze'yi bombaladı ve 1 Kassam mücahidi şehid oldu. Şehid Kassami Muhammed Hicile 2014 Gazze Savaşı'nın çok önemli birçok operasyonuna katılmıştı. 2014 Gazze savaşına Filistinli mücahidler 'Yenilmiş Ekin Yaprakları' yahut 'Kurşundan Kenetlenmiş Saflar' adını veriyorlar. Fil Suresindeki ve Saff Suresindeki bu tabirleri 2014 savaşı için kullanmaları Direniş'in ne kadar Kur'ani ve samimi bir çizgide olduğunu da gösteriyor. Şehid Kassami bu savaşta bir İsrail askerinin esir alındığı ve onlarcasının öldürüldüğü Nahl Oz operasyonuna katılanlar arasında. Ancak bizler onun bu operasyonda yer aldığını şehid olduktan sonra öğreniyoruz. Hatta ailesinden yalnızca annesine bu operasyona katılacağını söyleyip duasını alıyor. Şehid olduktan sonra Kassam Tugayları'nın bunu ilanından ve tebriğinden öğreniyoruz şehidin de bu operasyonda yer aldığını. Annesi, Zeynebçe şöyle diyor oğullarından beşincisinin şehid olmasının ardından: '10 oğlum var; Muhammed şehid olan beşincidir. Geriye 5 oğlum

kalmıştır ve onlar için de bu yoldan kesinlikle ayrılmak yoktur.'

Allah'a hamd olsun. Bizler sürekli şehidlerden ve hayatlarından bahsederken çok önemli bir noktayı her zaman kaçıırız. Bir anne oğlunu ancak şehid gibi yetiştirebilir. Anne faktörünü hep göz ardı ederiz. Siyonist eğitim bakanı bu yüzden tüm Filistinli anneleri öldürmeyi teklif ediyor. Aslında koca bir Direniş'i, Zeynebi Annelerin omuzlarında yükselen bir yol olarak görmemiz gerekiyor. Rabbim hepsini cennette en güzel şekilde rızıklandırınsın ve ağır bedeller ödedikleri bu yol-da zafere ulaştırınsın.

30 Mart'ta Toprak Günü'yle başlayan Büyük Dönüş Yürüyüşlerinde 30'dan fazla şehidimiz var ve hepsinin bambaşka hikâyeleri var. Her Cuma artarak devam eden gösteriler 15 Mayıs Büyük Felaket (Nekbe) ve 14 Mayıs elçilik kararının uygulanmasına karşı ses getirecek eylemlere dönüştürülmeyi planlanıyor. Ramazan'a bu gelişmelerin gölgesinde ulaşacağız inşallah.

Emin olun Filistinlilerin elinden gelen bundan fazlası değil. Ya abluka ve ambargoyla yaşamaya mahkûm edilecek boyun eğdirilecek ya da savaşarak şehid olacaklar. Peki bizler emin miyiz, yaptıklarımızın elimizden gelenin en fazlası olduğuna? Zihnimde tekrarlanan Şeyh Ahmed Yasin'in şu cümlesi var: 'Siz Ey Müslümanlar! Suskun ve aciz, helak olmuş ölüer!'

BEYT'ÜL MAKDİS

RABİA RUMEYSA ASLANTAŞ

Şunu unutmayın!

Coğrafya her zaman tarihi takip eder.

Ve...

Tarihini bilmeyenlerin coğrafyasını başkaları çizer.

(Ertuğrul BAYRAMOĞLU)

Bu sözle başlamak istedim. Çünkü bizi ifade ettiğini, İslam ümmetinin en büyük hatasına parmak bastığını düşündüm. Ne demişti Merhum Aliya:

“Unutulan soykırım tekrarlanır.” Ümmet olarak artık unutmamayı, yahut evvela hafızası silinmiş Osmanlı torunları olarak kim olduğumuzu ne yaşadığımızı, ne yaşattıklarımızı öğrenmek zorundayız. Yoksa bu zilletten kurtulamayacak kalbimiz! Mekke’yi esir ettiğimiz gibi, Mescid-i Aksa’yı ağılattığımız gibi, ümmeti yetim bıraktığımız gibi bil fiil ölecek, esir düşecek ve ağlayacağız.

Durun! Okumaya devam etmeden önce sorun kendinize: “Beytul Makdis hakkında ne biliyorum?” Bunu samimiyetle istiyorum. Yaşadığım ve beni harekete geçiren şoku yaşamamızı istiyorum. Kaç cümle kurabilirdiniz? Yahut kurduğunuz cümleler ümmetin sadrına şifa oldu mu? Ya da uğruna Müslümanların yetmiş yıldır evlerinden atıldığı, açık hava hapisanelerine dönmüş vatanlarında in-

sanlık dışı muamelelere maruz kaldığı, sizi de zaman zaman meydanlara döken El-Aksa hakkında bildikleriniz yetmiş kelimeyi aştı mı? Cevabınız "Hayır" ise siz de en az benim kadar suçlu benim kadar sloganiksiniz. Acı gerçek şu ki yalnızca bağırarak bu davayı omuzlayamayız. Omuzlamazsak kaybeden yalnızca biz oluruz. Çünkü Allah (cc) bu davayı ümmetin lehine tamamlayacağını Kur'an'ı Kerim ve Hadis-i Şeriflerde müjdelemektedir.

Peki ne yapmalı, nereden başlamalıyız? Hepimiz neyi en iyi yapıyorsak onu Beyt'ül Makdis'in fethi için kullanmalıyız. Ama önce ne istediğimizi bilmeli ve ilk kıblemizin tarihini ve özelliklerini adımız gibi bilmeliyiz. Çünkü el-Aksa Filistinli Arapların değil, ümmetin davasıdır. Bu noktada sizleri kıymetli

hocam Abdulfettah El-Awaisi ile tanıştırmak istiyorum. Kendisi Beyt'ül Makdis sınırlarında dünyaya gelmiş, lisans, master, doktora çalışmalarını İngiltere'de tamamlamış ve ömrünü Beyt'ül Makdis hakkında bilgi üretmeye ve ümmeti bilinçlendirmeye adanmıştır. Hali hazırda Türkiye'nin çeşitli şehirlerindeki İHH'larda on dört haftalık Beyt'ül Makdis eğitimleri düzenlemektedir. Bu bir dizi yazımızda bizler de nacizane bu eğitimde edindiğimiz bilgileri hocamızın dilinden sizlere ulaştırmayı hedefliyoruz.

1.Ders:

Allah'ın selamı, rahmeti ve bereketi üzerinize olsun. Evvela bilmemiz gereken; birinin aklına girersen kalbine de girersin, kalbine girersen topraklarına da girersin. İsrail bunu bildiği için "Beyt'ül Makdis" kavramını asla

kullanmaz ve "Kudüs" der. Biz de Kudüs diyoruz oysa Efendimiz (sav) bu bölgeye Beyt'ül Makdis demiştir. Öyleyse biz de kendi kavramlarımızı öğrenmeli ve kullanmalıyız. Çünkü ilim değişimi, değişim ise özgürlüğü getirir.

Öncelikle düzeltilmesi gereken; Mescid-i Aksa, Kubbetü's Sahra değil, iki yüz adet tarihi yapıyı barındıran surların içindeki 144.000 m² lik alandır. Bu mekânın tamamı mesciddir. Mescid-i Aksa bir dağ üzerine kuruludur ve en yüksek noktasında Kubbetü's Sahra vardır.

Kubbetü's Sahra'nın içinde Rasulullah (sav)'ın miraca yükseldiği taş vardır. Günümüzde on kapısı vardır ve bu kapılarda İsrail işgal güçleri daima nöbettedir. Kapılar ilk kez Selahaddin Eyyubi zamanında kapatılmıştır. İkinci kez ise siyonistler ta-

rafından 1967'de kapatılmıştır. Bu tarih aynı zamanda 'Ağlama Duvarı' adını verdikleri Burak Duvarı'na da el koydukları tarihtir. 1969'da ise Aksa Cami fanatik bir Yahudi tarafından yakılmıştır.

Ancak şunu bilmeliyiz ki, bu Beyt'ül Makdis'in ilk işgali değildir. Rasul-i Ekrem zamanında da işgal altındaydı ve Rasulullah burayı fethetmek için stratejik bir plan yaptı. Bu fetih Hz Ömer 'e nasip oldu. Salahaddin Eyyubi zamanında da işgal altındaydı. Salahaddin Eyyubi Kürttü, Nureddin Zengi Kürttü, ordu ise Araptı. Beytül Makdis'i beraber fethettiler. Bu ise onun ümmetin davası olduğunun ve ancak birlikle fethedileceğinin kanıtıdır.

Rasulullah Beyt'ül Makdis 'in fethi için stratejik bir plan yapmıştır dedik. Bunu ilkeri hafta-

larda açıklayacağız ancak öncelikle şunu sormamız gerekiyor: Rasulullah'ı (sav), dolayısıyla da Sahabe-i Kiram'ı ve bizi Aksa'ya bağlayan neydi?

Rasulullah Mekke'de 13 sene, Medine'de 1,5 sene Mescid-i Aksa'ya yönelerek namaz kılmıştır. Kabe'ye ise sekiz sene yönelmiştir. Ayrıca Rasulullah (sav) ve Sahabenin bizim Kabe'yi özlediğimiz gibi Mescid-i Aksa'yı özlediklerini Hadis-i Şeriflerde görüyoruz. Sahabe'nin Mescid-i Aksa ile bağlarını tahlil etmeli ve aynı bağları biz de kurmalıyız.

• **Ruhi bağlantı:** Mescid-i Aksa'yı özleyecek kadar iyi tanımalıyız.

• **Dini bağlantı:** Bütün peygamberlerin yolu düşmüştür. İlk kıblemizdir. Türkiye'den Namaza durunca hem namaza hem Aksa'ya yönelmiş oluruz. Öy-

leyse namazlarımızda ona dua edelim.

• **Siyasi bağlantı:** Beyt'ül Makdis'in fethini hedef edinelim. Bu derslerimizin amacı bundan başka bir şey değildir. Siyasi gelişmeleri de takip etmeliyiz.

Ve unutmayalım! Beyt'ül Makdis'e bir hediye borcumuz var. İmran, kızı Meryem'i hediye etti. Nurettin Zengi ise fethedilince kullanılsın diye bir minber yaptı. Diyarbakırlı kadınlar Selahaddin Eyyubi fethedince onunla temizlesin diye bir koku yaptılar. Biz de aynı evlatlarımıza çeyiz hazırlar gibi Beyt'ül Makdis'in özgür olduğu gün için hazırlık yapmalıyız. Unutmayın o gün Aksa'nın yanına eli boş gide-meyiz.

Sloganımız ise **"İmkansız diye bir şey yoktur..."**

EĞİTİM

ABDULLAH HAKKI

Eğitimde kaybedilecek birey yoktur hepimiz biliyoruz ancak neden kaybediyoruz? Eğitim derken acaba ne demek istiyoruz? Nitelikli insan mı? Zeki insan mı? Haklarını bilen, çevresi için çalışan insan mı? Adaleti gözeten, emeğe değer veren, üreten ahlaklı insan mı? Aslında eğitim derken bunların hepsini kastediyoruz, fakat nitelik derken çok iyi akademik beceriye sahip iyi okullarda okuyan bütün derslerde başarılı olan bireyleri kastediyoruz.

Peki bu nitelik sadece maddi, gözle görülen bir olgu mu? İnsan sevgisi, ahlak, etik gibi kavramları da içine alan manevi değerleri de kapsamaz mı? Sağlam karakterli, ilkeli insanlar yetiştirmediği müddetçe uzaya çıkarsak neye yarar? Çevremizde çok iyi matematik bilen bilgisayar korsanları, çok iyi biyoloji ve kimya bilen ve bu bilgileri ilaç ve yiyecek sektörüyle insanları zehirleyen tüccarlar ve bunun gibi tonlarca türetililecek ahlaksızlık yok mu?

Biz eğitimi iyi ahlaklı ve üretken insan yetiştirmek yerine meslek sahibi olmak için kullanıyoruz. Bizim yaptığımız en büyük yanlış işte burada başlıyor. Bu durumda bizi her geçen gün daha da geriye götürüyor. İnsanlar usta olduğu alanları istismar ederek kolay paranın peşine düşüyor. İlgisiz aile tutumları gençliği ahlaksızlığa sürüklüyor. Okul ve aile, ahlak ve kişiliği her zaman ikinci plana atıyor.

Fen, anadolu, imam hatip, mes-

lek, sosyal bilimler liseleri vs. Hangi okul olduğunun bir önemi yok... Gençlerimizi, gelecek nesillerimizi kaybediyoruz. Bir kaç okul türünde akademik açıdan olmayıp hemen hepsinde binlerce genci hem akademik olarak hem de ahlaki olarak kaybediyoruz.

Klasik anlamda eğitim tanımı bireylerde kasıtlı, istendik davranışlar kazandırma sürecidir. 25 yaşına gelmiş bir genç eğer üniversite okumuş ise 16 yılını okumamış ise 12 yılını formal eğitim ortamında geçiriyor. Ancak bu süre içerisinde kişiliğini oluşturacak ve kendisine karakter kazandıracak her türlü bilgi, beceri ve öğretiyi informal ortamdan alıyor. Sistemli planlı ve hedefleri olan eğitim sistemi bireye ahlak, kişilik, adalet duygusu kazandırmıyor ama sistemsiz düzensiz ve denetimsiz olan informal eğitim bireye ahlak, kişilik ve bir çok öğretileri kazandırıyor. (istendik mi tabii ki tartışılır)

İnformal eğitim ortamı eskisinin aksine bütün dünyayı içine alan küresel bir ortam haline dönüştü. Bu ortamı küresel hale dönüştüren internet, sosyal medya, diziler, reklamlar vs. gibi birçok etken kullanıcıların farklı kültürlerle muhatap olmasına imkan sağlıyor. Sosyal medya da kültür aktarımları denetimsiz bir şekilde gerçekleşiyor. Konuştuğumuz dilden tutun da ahlaki anlamla birçok konuda ya-

şanan bu kültürlenme çoğu zaman olumsuz sonuçlar ortaya çıkarıyor.

Günümüzde ergenlik dönemi içerisine giren birçok birey kendini ve karşı cinsi keşfetme arzusuyla beraber bir takım sosyal medya hesaplarında takipçi sayısı arttırma ve beğenilme isteği ile pervasızca paylaşımlar yapmaktan çekinmiyor. Gençlerimizin okuldan çok vakit ayırdığı sosyal medya ortamı, onları her anlamda eğitiyor. Bugün eğitim öğretim; sosyal medya, çevre ve televizyon ekranlarındaki dizilerden bağımsız düşünülemez.

Eğitim öğretimin okuldan önce ve en önemli ayağı olan aile bugün maalesef bu rolünü yerine getiremiyor. Televizyon, çocukları küçük yaştan itibaren esir alıyor, arkasından sosyal medyanın kapanına kısıyorlar. Aile yaşanan bu süreçte pasif kalıyor. Aileleri sürecin içine çekmemiz ve onlarından eğitici rolünü üstlenmelerini sağlamamız gerekiyor.

Gelecek nesillerimizi kaybetmememiz için öncelikli olarak ahlak, hak, adalet duygularını gençlerimize kazandıracak akademik bilgi yoğunluğundan arındırılmış eğitim müfredatının acilen hazırlanması ve uygulamaya konması gerekir. Akademik ve ahlaki anlamda da çocukların okulda eğitilebilmesi için bir diğer öncelik sınıflardaki öğrenci sayılarının azaltılması,

okul mevcutlarının azaltılması gereklidir. Öyle okullar var ki üç bin öğrencisi var. Üç bin nüfuslu olan ilçeler var ve bu ilçelerde polis, jandarma, zabıta, çalışıyor yinede birçok sorun yaşanırken üç bin öğrencinin aynı anda bulunduğu bir okulda öğretmen sadece çocukların birbirlerine zarar vermesinin önüne geçmeye çalışıyor eğitmek ve öğretmek neredeyse imkansız oluyor.

Tüm bunları yapmak adına sürekli sitem değiştirmek ve batılı bazı ülkelerin eğitim sistemlerini kopyala yapıştır metoduyla getirip uygulamaya çalışmak akıl tutulmasıdır. Her ülkenin, bölgenin kendine has kültürü, gelenekleri vardır. Bunları dikkate almadan uygulamaya çalıştığımız her sistem bize hatalı ürün verir. Bunun örneği 2002 yılından günümüze dek iktidarda olan partinin altı kez bakan değiştirmesi ve her gelen bakanın "sistem çok kötü değiştirmemiz gerekli" demesidir.

Evet sistem gerçekten de çok kötü, şu anda okul sıralarında olan gelecek nesiller ne yazık ki yapboz gibi sürekli değişen sistem içerisinde eriyorlar. Bu ülkenin eğitimcileri, oturup bu konuya kafa yormalı ve hem çağa hem de kültürümüze, geleneklerimize uygun, ilkeli, omurgalı, adaleti ayakta tutacak ve her türlü ahlaksızlığa yüz çevirecek bireyler yetiştirecek bir sistemi, müfredatı ortaya koymalıdır.

Fotograf:

ŞAMİL TAŞCI

1/320

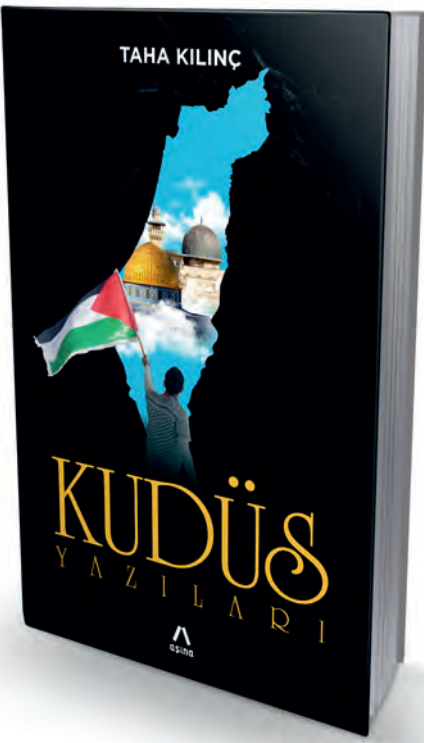
f/6.3

İso100

49mm

“İnsan için önüne çıkan
bütün yollar “**yürünebilir**” yollar ise
o insan artık kaybolmuştur.”

İsmet Özel

KİTAP TAHLİLİ

Kudüs Yazıları- Taha Kılınc

RABİA BAŞIBÜYÜK

Bir konu hakkında iddialarımız olduğu kadar o iddiaları destekleyecek bilgimizin de olması gerekir. Aksi takdirde bugün söylenip yarın unutilan, bilgi ve bilinç ile desteklenmeyen her düşüncenin hayatımızdaki yeri geçicidir. Bizi her zaman aydınlatan bir fikir değil yanıp sönen ateş misalidir. Sağlam fikirlerle donatılmamış her slogan salt sesler topluluğu olarak kalmaktadır.

Kudüs meselesi de bu bahsettiğimiz durumdan payını almaktadır. Saldırı ve ihlaller söz konusu olduğunda hayatımıza büyük bir hızla giren ama bilgi ve bilinç ile destekleyemememiz neticesinde unutulmaya yüz tutan bir mesele olarak hafızalarımızda yer ediniyor.

Bu yanlış tutumuzu gözden geçirmek ve nereden başlayalım sorusuna kısa bir cevap maksadıyla gazeteci yazar Taha Kılınc'ın 34 metinden oluşan Kudüs Yazıları kitabı bilgi temelli bir katkıda bulunmak amacıyla okura sunulmuştur. Günümüz-

deki olayları daha iyi anlamak için geçmişten bu yana Kudüs ile ilgili yaşanan bazı önemli noktalara değinilen kitapta sade ve akıcı bir üslup hakimdir.

Elbette Kudüs denildiğinde olayların yaşandığı coğrafyadaki ülkelerin bu meseleye karşı olan duruşları önem arz ediyor. Bu nedenle kitapta Ortadoğu'daki siyaset adamlarının İsrail'e karşı uyguladıkları politikalara değiniliyor.

"Paylaş ki Etkisi Azalsın" başlığı altında bu konuyla alakalı olarak sosyal medya ahlakının nasıl olması gerektiğinin altı çiziliyor. Kamuoyu oluşturmak amacıyla her türlü karenin paylaşılır hale gelmesinin, acıların sıradanlaşıp kalplerin taşlaşması neticesini doğurduğu, aynı zamanda moral olsun diye uydurulan küçük yalanların büyüterek propagandaya dönüştüğü ve bunların getirileriyle geçmişte yaşanan benzer örnekler gözler önüne seriliyor ve üzerimize düşen asli görevler vurgulanıyor.

Kitabımızda Kudüs'ü ve olayları daha iyi anlamak amacıyla okunması gereken kaynak kitaplar da okuyucuya sunuluyor. Kitapta Kudüs meselesinin çözülmeyen bir sorun olarak görülüp şikayet edilmesinden zi-

yade, sorunun nereden kaynaklandığını bilmemiz ve ona göre hareket etmemiz bununla birlikte okumalarımızı arttırmamız gerektiği üzerinde sıkça duruluyor. Yazar aynı zamanda düşmanı ve yaptıklarını iyi görüp aynayı kendimize çevirmemiz hususunda Müslümanları uyarıyor.

Altını çizirken beni "biz" hakkında düşünmeye iten şu satırları sizinle paylaşmak istiyorum;

"Emanetin bize tevdi edilmesi durumunda Kudüs'ün hakkını verip veremeyeceğimizi düşünmek gerekiyor. İsrail bugün 'Kudüs Müslümanların olsun, onlar yönetsin' diyecek olsa, İslam dünyası Kudüs'e sahip çıkacak olgunlukta ve yetkinlikte değil. Kudüs bugün Müslümanların kontrolüne geçse, şehirde kimin sözü geçeceği üzerinden İslam ülkeleri arasında bir iç savaşın patlak vereceğinden emin olabilirsiniz. İsrail, milyonlarca Müslümanın gözünün içine baka baka böylesine pervasız hareket edebiliyorsa, bu kanlı bıçaklı rekabet sayesinde zaten..."

Rabbimiz bizlere mukaddes bölgelere sahip çıkacak olgunluk ve yetkinlik nasip etsin. Bereketli okumalar...

YASİN SURESİ

HALİME KILIÇ

Rahman ve Rahim olan Allah'ın Adıyla

Yasin Suresi Mekke döneminin ilk yıllarında nazil olmuştur, 83 ayettir. Konusu; Tevhid, Risalet ve Ahiret'tir. Allah Rasulü bu üç ana konuyu içermesi hasebiyle Yasin suresi için; ' Kur'an'ın Kalbi' demiştir.

Kur'an'ın dirilere indiğini söyleyen ayet bu surede yer alması- na rağmen, ölülerin arkasından

en çok okunan bu suredir.

1- *Yâsîn.*

İbn Abbas'tan gelen rivayete göre Yasin, Ey İnsan anlamına gelmektedir. Muhatabı ise Allah Rasulüdür.

2-3- *"Hikmet dolu Kur'an'a yemin olsun ki, Sen şüphesiz peygamberlerdensin."*

Allah Teâlâ Kur'an'a yemin ederek, Hz. Muhammed'in müşriklerin iddia ettiği gibi mecnun ol-

madığını, aksine gönderilen elçilerden bir elçi olduğunu, müşriklerin suratına bir tokat gibi vurmaktadır. Gelelim Kur'an'ın hâkim olmasına, Kur'an'ın hikmetli olması demek; hükümlerinde tam isabet kaydetmesidir. Yani hiçbir kanun taslağına ve anayasa değişikliğine ihtiyaç duymayan aile ve toplumu ıslah eden kanunlar bütünüdür. Sadece aile ve toplumu değil insana da doğru bir şahsiyet ka-

Güneş de bir delildir ki kendi yolunda akıp gidiyor. İşte bu çok güçlü ve her şeyi bilen Allah'ın takdiridir.

Yasin/38

zandıran, O'nu terbiye ve terapi eden ilahi bir mesajdır.

4- *"Doğru yol üzerindesin".*

İnen bu ayetler Allah Rasulünü teselli ediyor. Ve arkasında Rabbi olduğunu ona hatırlatıyordu... Senin yolun sonunda cennet olan dosdoğru bir yoldur. Falancaların dedikleri seni üzmesin ve bu dosdoğru yoldan alıkoymasın.

5- *"(Bu Kur'an) üstün ve çok merhametli Allah tarafından indirilmiştir".*

Rabbimiz Aziz olandır. Her şeye galip ve üstündür. Dolayısıyla insanların iman etmemeleri ya da O'na layık kul olmamaları haşa Rabbimizin azamet ve yüceli-

ğinden hiçbir şey eksiltmez. Ayrıca çok merhametlidir. Geçmişinde hangi hatayı işlerse işlesin insan, samimi bir şekilde tevbe ettiği sürece kuluna acıyıp, onu affedendir.

6- *"Ataları uyarılmamış, bu yüzden kendileri de gaflet içinde kalmış bir toplumu uyarman için indirilmiştir".*

Müşriklerin ataları aslında yakın bir geçmişte bir peygamber tarafından uyarılmamıştı. Fakat onların da atası Hz. İbrahim'in Hanif dinine uyan insanlardı. Yani onlar işlerine gelen atalarına tabi olan taassup sahibi kişilerdi. Yani körü körüne taklit ediyorlardı. Gelenek ve göreneklerini din edinmişlerdi. Ve çoktan

bir uyarıyı hak ediyorlardı.

7- *"Andalsun ki onların çoğu cezayı hak etmişlerdir. Çünkü onlar iman etmiyorlar".*

Kur'an'ın bütününe baktığımızda insanların çoğunun sırasıyla şöyle davrandığını görürüz: İnsanların çoğu aklını kullanmaz, insanların çoğu iman etmez ve insanların çoğu şükretmez. Demek ki bir yanlış, herkesin yapıyor olması onu doğru yapamaz. Doğrunun kriteri Hak'tan geliyor olmasıdır.

8- *"Biz, onların boyunlarına halkalar geçirdik. O halkalar çenelere kadar dayanmaktadır. Bu yüzden kafaları yukarı kalkıktır".*

Rabbim müşriklerin gerçeği gör-

memekte ısrar ve inat etmeleri hususunda muhteşem bir mecaz kullanmıştır. 'Yani onlar gurur ve kibirlerinden dolayı boyunlarına adeta demir halka geçirilmiş gibidirler. Gözleri yukarıda boyunları havada olduğu için de hakikati görme imkânına sahip değillerdir (Mustafa Öztürk)'.

9- *"Önlerinden bir set ve arkalarından bir set çektik de onları kapattık, artık göremezler"*.

Kendi elleriyle kendi kalplerini mühürleyenler ne geçmişlerini görüp pişman olurlar, ne de onları bekleyen sonları görebilirler. Üstad Muhammed Esed'e göre

ise ruhsal durgunluğu ifade etmektedir.

10- *"Onları uyarırsan da uyarımasan da onlar için birdir, inanmazlar"*.

İşte kendi bildiğinden şaşmayan bu inatçı ve inkârcı insanların ha uyarılmışın ha uyarılmıyışın birdir. Böyle tipler hemen kendilerini belli ederler zaten. O yüzden tebliğle sorumlu olanların enerjisini, vaktini, emeğini daha çok kime ayıracağı ise bir sonraki ayette işlenmektedir.

11- *Sen ancak zikre (Kur'an'a) uyan ve görmeden Rah-*

man'dan korkan kimseji uyurabilirsin. İşte böylesini, bir mağfret ve güzel bir mükâfatla müjdele.

Yani sen önyargılı olmayan, başka fikirlere açık olabilen, kendi hatasını kabul edebilen kişilere tesir edebilirsin. İşte böyle biri görmediği halde Rahman'a karşı saygı duyan, Onu razı edememe korkusunu taşıyandır. O yüzden de elin ne dediği onu yolundan alıkoymaz. Ve şu soruyu sormaya çalışır;

Acaba bu halime Rabbim nedir?

KAMERASINI SİYONİST İŞGALE ŞAHİT KILAN

YASİR MURTECA'NIN

ŞEHADETİ MÜBAREK

OLSUN

HOŞ GELDİN
YA SENRİ
RAMAZAN

"Ey insanlar!

Bu Kur'an Rabbinizden size bir öğüt,
kalplerde oluşabilecek her tür
(manevi hastalık) için bir şifa;
inananlar için hidayet ve rahmet olarak geldi."